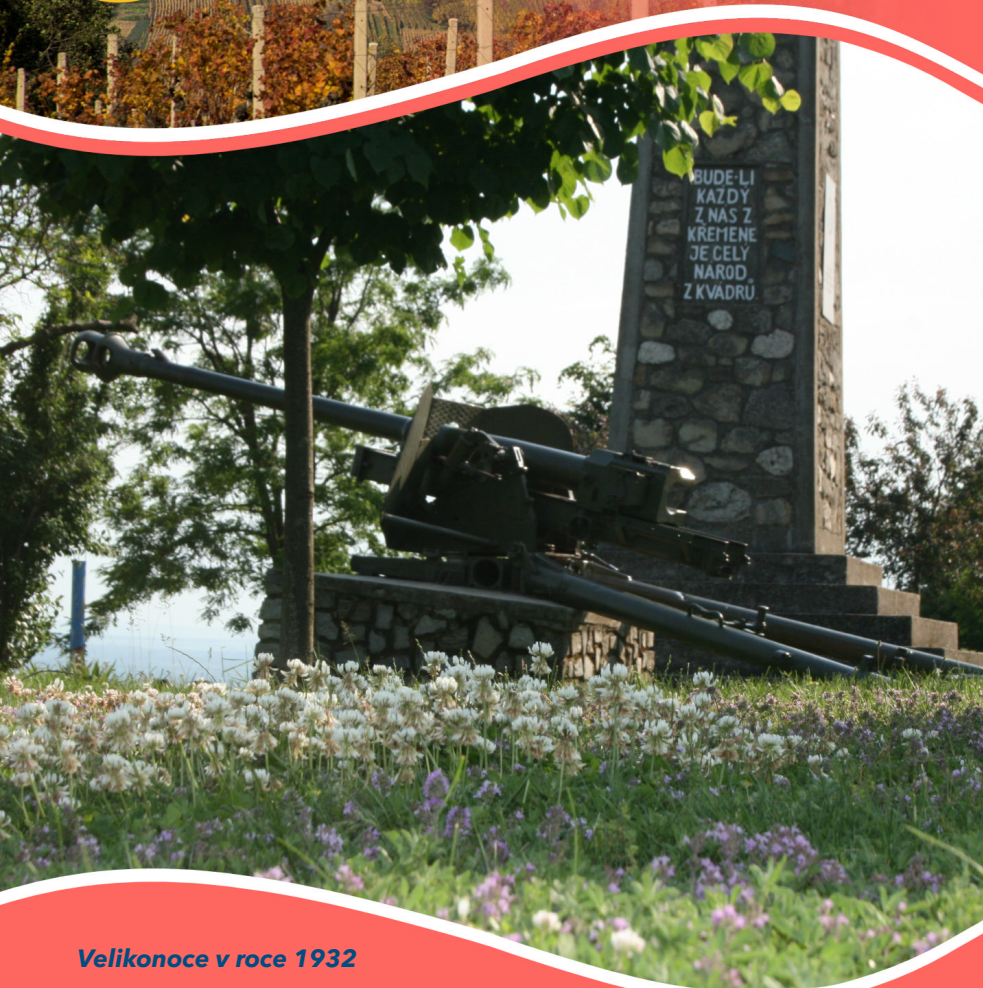

VRBEČKÝ

ZPRAVODAJ

Velikonoce v roce 1932

**Vzpomínání na bratry Michnovy
nejen o Mohyle na Stráži**

Sraz rodáků 27. - 29. května

duben 2022

MŠ - kuchaři

MŠ - loučení s paní Zimou

MŠ - olympiáda

MŠ - planetárium

ZŠ - lyžařský kurz v Němčičkách

ZŠ - na návštěvě v knihovně

ZŠ - odpoledne v družině

ZŠ - vyučování v maskách

Úvodní slovo starosty

Vážení Vrbečáci, vážení přátelé Vrbece,

Přiznám se, že už mám skoro obavu, co v dalších úvodnicích budu muset rozebírat – covid, tornádo, a teď Ukrajina. Doufal jsem, že tuto situaci naše a budoucí generace nikdy nezažijí. Myslel jsem si, že válečné „vyprávění“ budu mít zafixováno jen od mé babičky – v té době bydleli v nejexponovanější části Ostravy-Vítkovicích, doby náletů strávili ve sklepích a část rodiny bohužel zahynula v sutinách domů.

Válečný konflikt na Ukrajině se nás dotýká velmi, a to hned z několika důvodů. Užhorod je od Vrbece vzdálen vzdušnou čarou necelých 400 km, část Ukrajinci s námi sdílí společnou historii, s Ukrajinci jsme spjati velmi úzce mimo jiné také díky jejich pracovitosti a houževnatosti a v neposlední řadě je to národ vycházející z křesťanských základů. Tímto posledním argumentem chci demontovat některé názory, které byly nově trefně nazvány „flastenecké“. Uprchlíky měli všichni novodobě spojené zejména s mladými hochy z islámských zemí. Dnes je situace zcela jiná – muži zůstávají doma a hrdinně brání svou vlast, k nám, do Polska a dalších zemí utíkají hlavně bezbranné ženy s dětmi a pouze z hrstkou toho, co byly schopny pobrat.

Já osobně vidím také paralelu s Ukrajinou v naší historii, s tím rozdíllem, že naše vlast se takto hrdinně nikdy nebránila – mám na mysli rok 1938 a 1968. Paralelu vidím také v tom, že některé státy se do pomoci alibisticky nehrnou z důvodů svých ekonomických zájmů.

Jsem velmi rád, že Vrbece se většinou k pomoci staví velmi přívětivě. Mým úkolem je snažit se alespoň částečně zajistit financování potřeb z vnějších zdrojů, aby nám nějaký dobrák jednou něco nevyčetl. Zároveň je třeba rozvíjet a dokončit naše projekty – od běžné údržby, přes hřbitov, po zasíťování nových pozemků.

Jsem také velmi hrdý na Vrbečáky, kteří pomáhají naprosto nezištně, skromně a dle svého nejlepšího přesvědčení. Neroztrubují své aktivity na sociálních sítích ve větší míře, než je nutné, a pokud informují, informují věcně a stručně. Velmi si toho vážím.

Doufám, že se nám toto období podaří společně překlenout a že jednou se za nás nebudou muset stydět ani naši rodiče, ani naše děti.

Tomáš Bílek. Váš starosta

Trikrálová sbírka

Po loňském online koledování jsme letos vyrazili do ulic naší obce osobě.

Tradičně jsme se sešli před školou a rozešli se po koledě. Občané se na koledníky již těšili a především pro starší spoluobčany je jejich návštěva příjemným okamžikem. Letos se v naší obci vybrala rekordní částka 72 421 Kč. Děkujeme za každý dar. Také velmi děkujeme všem koledníkům i vedoucím skupinek. Velké díky patří i všem, co připravili občerstvení pro děti na obecním úřadě.

Za Charitu Břeclav Pavla Bukovská

Ze zápisů ve staré kronice

aneb

Stalo se na Vrbici před lety...

v zápisech listovala Bohumila Bařinová

1222 - před 800 lety

se objevila první písemná zmínka o VRBICÍ, i když předpokládáný vznik je kolem roku 1200 a založili ji kolonisté z Dolního Rakouska.

1312 – před 710 lety

zanikl řád Templářů a čejkovické panství (Vrbice, Prušánky, Čejkovice) přešlo do světských rukou.

1512 – před 510 lety

majitel obce Heřman ze Zástřizl prodal Čejkovice i Vrbici Heraltovi z Kunštátu.

1622 – před 400 lety

musí odejít novokřtenci-habáni na Slovensko, zapovězeno každé jiné náboženství kromě římskokatolického.

1872 – před 150 lety

se započalo se zápisy do pamětní knihy – kroniky. V obci byli v té době dva celolánici, devět půllánků, třicet pět čtvrtlánků, pět podsedníků a jednosta třicet pět chalupníků. V obci žilo 879 obyvatel. Započalo se se stavbou nové školní budovy s věží. Mezi občany bylo rozděleno 579 mír obecních pozemků.

1912 – před 110 lety

25.4. byly předloženy nové plány na stavbu kostela, u většiny občanů bylo propagováno, aby se se stavbou kostela započalo. Bohužel se našlo i dosti lidí, kteří byli proti tomu a podávali stížnosti na Zemský výbor v Brně, a tím bylo znemožňováno a oddalováno vyřízení celého řízení.

1922 – před 100 lety

na jaře bylo prodáno přes 4 hektary obecních pozemků. Z utržených peněz bylo upotřebeno na doplacení obecních válečných půjček 36.248 Kč. Rok byl celkově suchý. Na Obecním domě č.93 byla vystavěna obecní býkovna. Mimo velkého množství nových staveb domků, bylo vykopáno mnoho nových sklepů vesměs na obecním pozemku na Stráži-písek, štěrk a kamení se dobývalo v Jezírku, což se některým jedincům nelíbilo-používal se totiž na obecní cesty a budovy.

1932 – před 90 lety

obec Vrbice vydala:

1. na různé potřeby a investice 63.041,31 Kč
 2. na kancelářské potřeby 1.036,90 Kč
 3. na diety a služební cesty 1.216,- Kč
 4. na služné 5.330,- Kč
 5. na chudinský obecní fond 2.427,75 Kč
 6. na daně 15.862,- Kč
- Osvětlení v obci si vyžádalo 2.947,45 Kč
Příjem místní školní rady byl v roce 1932 12.725,45 Kč
Vydáno bylo 11.268,65 Kč

1942 – před 80 lety

není v kronice zaznamenám, protože za II. světové války byly kroniky odvezeny.

Ani další záznamy z kronik nejsou k dispozici. Snad jen statistika z roku 1962, kdy v obci žilo 1459 obyvatel, narodily se 23 děti, zemřelo 9 občanů, přistěhovali se 3 lidé, odstěhovalo se jich 9 a bylo 12 sňatků.

Muzeum Vrbice

Vás srdečně zve na

tradiční pletení velikonočních žil

s možností prohlídky muzea.

Akce se uskuteční v neděli **17.4.2022 od 14 do 17 hodin.**

Proutků na pletení je dostatek.

JAKÉ BÝVALY VELIKONOCE V ROCE 1932

V tomto roce 30.12. byl zvolen novým kronikářem obce pan učitel Jaroslav Franc.

Ten se snažil zachytit a zapsat celou obec a dění v ní, takže budoucím generacím tak zachoval celý život v obci v té době.

Z jeho zápisů jsem vybrala ty, které se týkají období Velikonoc.

V masopustě (od Tří králů do Popelčiny středy) pořádají se v obci různé plesy čili „bály“ – sokolský, orelský, hasičský, dělnický aj. Taneční sály bývají zdobeny chvojím, zrcadly, papírovými řetězy a růžemi.

Masopust končí Ostatky, kdy nevázanost a rozpustilost dosahuje svého vrcholu. Ostatků se zúčastňují i ženati, při tanci vrážejí do sebe a válejí se po zemi, aby prý bylo hodně dýní.

V úterý na Ostatky chodí po ulici maškarádi a za zvuků harmoniky provozují různé nplechy. Chasa vniká do domů a „podkúvá“ děvčatům boty. Hospodyně smaží koblihy a rády veselé chlapece počastují.

Na Popelčiny středu se pochovává basa, vyjadřuje se zármutek nad přerušením zábav, které trvá až do neděle velikonoční.

V době postní zachovávají lidé újmu v každém směru, navštěvují kostel, konají každý pátek pobožnost „Křížové cesty“, projevují sebezapírání a kajícnost. Doma se přebírá fazole a čočka, muži vážou povísla, řežou a štípou dřevo, spravují hospodářské náčiní.

V pašijovém týdnu navštěvují lidé horlivě kostel, vykonávají zpověď a přijímání. Na Zelený čtvrtek přistupuje ke zpovědi a přijímání představený obce a obecní rada. Na Bílou sobotu pak čeledínové a služebné dívky, v předvečer na Bílou sobotu se zúčastňují všichni svátečně vystrojeni slavnosti „Vzkříšení“ v Kobyli (na Vrbici nebyl kněz).

Na Pondělí velikonoční ráno chodí děti na „šlaháčku“. Dostanou malovanou vajíčka. Odpoledne chodí „hrubí“ chlapi do dědině, zpívají různé písně. Stárci chodí do domů a vybírají vajíčka tam, kde jsou dospělá děvčata, jež chodí již k muzice. Dostávají po 4-5 syrových a 2 malovaných vajíčkách. Když jsou se sbírkou hotoví, prodají vejce hostinskému neb překupníkovi a stržen peníze propijí, což je ovšem zvykem nechalým.

Po Velikonocích na den sv. Marka (25.dubna) a o Křížových dnech, konají se prosebné průvody do polí za zachování úrody zemské a odvrácení živelních pohrom. V čas katastrofálního sucha neb mokra konají se takové průvody každou neděli po svátku Nanebevzetí Páně.

Na sv. Jiří (24.dubna) obcházel obecní výbor hranice obecního katastru, aby se přesvědčil, jsou-li hraniční kameny na svém místě. Pochůzka skončila v hostinci, kde na obecní úřady se pilo pivo neb víno.

V předvečer 1.května na den Filipojakubský zastrkávají se do oken, na zahrádky, vrata a branky zelené májky, aby čarodějnice neškodily.

Chasa za veselého zpěvu staví na ulici vysoké máje starostovi obce, radním a všem, od nichž doufají za to obdržeti hojně spropitné. Máje zůstávají státi po celý měsíc květen. Dříve stavěli chlapi svým děvčatům máje tajně za noci na důkaz upřímné a obětavé lásky.

Hudebníci v předvečer 1.května vyhrávají zámožnějším občanům na ulici, načež obdrží peníze a zavdanou.

Doba od března do listopadu vyplněna jest nepřetržitou a vytrvalou prací na polích a vinohradech a úsilí, aby vypěstování bylo potřebné živobytí, zaplacený daně, nájemné, šatstvo, obuv, prádlo a potřeby k provozování rolnické činnosti. Jsou to starosti nemalé, aby z půdy poměrně málo úrodné vytěženo bylo tolik, aby se rodiny uživit mohly. Největší úsilí vyvinují lidé v době žní, kdy pracují překotně, rychle od rozbřesknutí dne do pozdní noci. Pracuje se i v neděle a svátky, aby obilní úroda co nejdříve byla pod střechou.

Ze zápisů Jaroslava France v kronice z roku 1932 v úplném znění přepsala Bohumila Bařinová

Kulinářské okénko

připravila Martina Mikulicová

Zadané téma od děvčat z redakční rady bylo tentokrát velikonoční a mému srdci a chuťovým buňkám opravdu blízké. K velikonočním svátkům jehněčí a špenát prostě patří. Jehněčí maso mám ráda a ráda ho také připravuji. Pro ty z vás, kteří toto maso nejlí, chtějí vyzkoušet, ale mají obavy, zda jim bude chutnat, mám jednu zásadní radu. Maso kompletně zbavte tuku, tuk nese charakteristickou chuť jehněčího. Důležité je také naložení masa do kořenící směsi, olivového oleje a česneku. Směsi koření se dají koupit už namíchané, nebo si ji můžete připravit sami z tymiánu, rozmarýnu, koriandru, pepře a chilli. Vybrala jsem recept, který mám vyzkoušený na odpíračích jehněčího, často ani nepoznali, co za maso jí 😊

Jehněčí na červeném víně

- 1,5 kg jehněčí plece (může být i kýta, je víc libová)
- olivový olej
- směs koření na jehněčí, sůl
- 3 stroužky česneku
- 2 červené cibule
- 1 velká mrkev, plechovka krájených rajčat (pokud použijete čerstvá, stáhněte z nich slupku)
- 1 polévková lžice rajčatového protlaku
- 2 dcl červeného vína (skvělé je fortifikované víno) a ½ l vývaru

Jehněčí maso si nakrájíme na větší kostky, osolíme, potřeme rozetřeným česnekem, posypeme

kořením a zalejeme olivovým olejem, takto připravené necháme 24 hodin nalažet v lednici. Ráno maso vyndáme z lednice, aby se před přípravou ohřálo na pokojovou teplotu. Ideálně v pekáčku, který pak můžeme přendat do trouby, nebo na velké pánvi osmahneme nejmnou nakrájenou cibulku, přidáme maso a mrkev nakrájenou na kostičky, zprudka opečeme, aby se maso zatáhlo a nepustilo šťávu. Stáhneme teplotu, přidáme rajčata a protlak, promícháme a zalejeme vínem. Víno necháme malinko odpařit, zalejeme vývarem, zavřeme poklicí a dáme do trouby na 180°C zhruba na dvě hodiny, záleží, jak komu peč

trouba (můžeme dusit i na kamnech, ale z trouby to, kdoví proč, líp chutná). Před koncem sundáme poklicí a necháme omáčku zredukovat. K masu jsou výborné šťouchané brambory, bramborový knedlík nebo gnocchi.

Špenátová quesadilla

- 8 ks tortill
- 700 g listového špenátu
- 120 g sýru feta, 120 g parmazánu
- 2 cibule, 2 stroužky česneku
- olivový olej, sůl, pepř

Na olivovém oleji osmahneme cibulku, přidáme pokrájený česnek a propláchnutý pokrájený špenát, necháme zavadnout, osolíme a opeříme dle chuti. Po vychladnutí necháme v sítku okapat přebytečnou šťávu a v míse smícháme s na kostičky nakrájeným feta sýrem a nahrubo nastrouhaným parmazánem. Na polovinu každé tortilly nanese směs, druhou půlku přes ni přehneme a osmahneme na suché pánvi asi 3 minuty z každé strany. Zapečenou rozřízneme na tři části a podáváme. Vynikající ke quesadille jsou bylinkové dipy nebo tzatziki.

ZPĚVÁČEK Hanáckého Slovácka 2022

Naše vrbecké zpěvulky Natálie Jungmannová, Magdalena Grégrová a Adéla Bílková se zúčastnily 20. března ve Ždánicích soutěže dětských zpěváků lidových písní „ZPĚVÁČEK Hanáckého Slovácka 2022“.

Město Ždánice soutěž pořádalo pod záštitou Národního ústavu lidové kultury ve Strážnici. Tato soutěž byla součástí postupové soutěže „Děti a píseň“.

Z regionu Hanácké Slovácko se představilo ve zpěvu celkem 31 dětí, které byly rozděleny podle věku do tří kategorií. Vrbici reprezentovaly ve II.

kategorii Natálie Jungmannová, ve III. kategorii Magdalena Grégrová a v duetech zazpívaly Adéla Bílková a Magdalena Grégrová v doprovodu Terezy Bílkové na cimbál.

A jaký sklídila vrbecká děvčata úspěch? Natálka, jako nejmladší z dětí ve své kategorii, vyhrála 1. místo s postupem do dalšího kola, které proběhne v Archlebově, a Magdalena obdržela krásnou „Cenu diváků“. Duety nebyly hodnoceny porotou, děvčata sklídila spontánní velký potlesk.

Milé poděkování patří rodičům i prarodičům děvčat za podporu v přirozeném zpěvu a za přípravu krojů.

„Holky, jen tak dál,....ať nám to na Vrbici zpívá!“

Mgr. Markéta Veverková, místostarostka

Velkopáteční tradice a pověry

Na památku ukřižovaného Ježíše Krista se na Velký pátek dodržoval hluboký smutek a přísný půst.

Výzdoba kostelů byla v tento den chudá a písně se zpívaly bez doprovodu varhan. Hlas zvonů nahrazovaly řehtačky a oznamovaly poledne a ranní i večerní klekání. Chodilo se s velkým hlukem po vesnici a děti s řehtačkami a hrkači honily Jidáše.

Nesmělo se půjčovat, darovat a vynášet věci z domu, či přijímat dary.

Také bylo zapovězeno pracovat na polích (hýbat se zemí), nemělo se prát prádlo.

Přesto symbolem toho dne byla voda – lidé se myli pro zdraví, vykrápěl se chlév a omývala zvířata.

Věřilo se, že ...

- Děti narozené na Velký pátek mají zvláštní schopnosti – pokud se vám v tento den narodí

potomek a na Velikonoce jej pokřtíte, bude mít sílu a schopnost léčit.

- Na Velký pátek ráno si mazali lidé prsty u rukou i nohou medem, aby je nepokousali hadi.
- Chtěl-li někdo druhému škodit, snesl mu v noci před Velkým pátkem různé střepy a odpadky před domovní dveře.
- Kdo na Velký pátek vyměnil ložní prádlo, měl špatné spaní a zlé sny.
- Na Velký pátek hospodyně uvařila vajíčko natvrdo, které v neděli před obědem rozdělila na tolik dílků, kolik bylo lidí u oběda. Kdo z toho vajíčka jedl, nikdy nezabloudil a celá rodina se držela pohromadě.

sepsala Bohumila Bařinová

František a Josef Michnovi

Neříkalo se jim Michni, ale Vincici – jejich tatínek se totiž jmenoval Vincenc. O mnoha lidech se popsaly tuny papíru, ale kolikrát by to nestálo ani za řeč. Když se ale dnes podíváme strážlivýma očima na Vrbici, našli byste opravdu málo lidí, kteří tak zásadně architektonicky ovlivnili ráz naší obce. O těchto lidech se sice ví, ale na to, kolik toho pro Vrbici udělali, se ví opravdu málo.

Musím se Vám svěřit s moc příjemným zážitkem. Jednou večer se nás v mé kanceláři sešlo trochu víc – a to hned čtyři z vnučat po Františku Michnovi (29.10.1899 – 23.2.1970) – Ludmila, František, Josef a Stanislava a dvě z dětí po Josefu Michnovi (11.11.1911 – 27.3.1995) – Božena a Marie. Cíl byl jednoduchý – vzpomínat na stařečka a tatínka a zaznamenat tyto vzpomínky na ně.

Obecně jsme se shodli na jedné věci a s tímto názorem se setkávám u kdekoho trochu staršího – i já už jsem do toho stádia dospěl. Mrzí nás, že jsme jako mládežníci neposlouchali, nebo málo poslouchali, o čem naši stařečci vyprávěli.

Byť byl mezi nimi rozdíl dvanácti let, měli mezi sebou moc hezký vztah, hodně toho společně prožili a pracovali také většinou spolu. Starší František se vyučil u stavitele Poláška v Čejkovicích, o tom, zda se Josef také vyučil, není potomkům známo. Nic na tom ale nesejde, protože byl velmi šikovný. Na zimu jezdili pracovat do Vídně, kde právě kvelbili sklepy a nejspíš tam získali dovednosti a zkušenosti se stavěním sklepů. Pod jejich rukama vyrostl nejen sklep, ale taky spousta domů na Vrbici, v Kobylí a blízkém okolí.

František byl velmi sečtělý, měl spoustu knížek. Vnučata vzpomínají, že téměř každý týden mu

František Michna

došel nějaký balík s knihami. Byl velmi skromný, dodnes se vnučata diví, jak na takovou spoustu knih dokázal ušetřit. Měl několik knihoven, tu příruční měl později ve svém sklepě v Zahraděch. Knihy pečlivě opatřil svým razítkem a následně je půjčoval – dal by se tedy označit jako první vrbecký knihovník. Vnučata s úsměvem dodávají, že i po letech se jim vrátila do rukou kniha se stařečkovým razítkem. František byl veselá kopa – humorista, bavič.

Josef byl doma spíše tichý. Byl velmi podnikavý. Ještě před vznikem družstva vlastnil mobilní mlátičku a jatelinový drtič. Byl všeobecně velmi šikovný, opravoval a vyráběl kčeco, hlavně stařenkám, dodávají jeho děti s úsměvem. Později měl jako druhý na Vrbici auto – oranžového Wartburga. Dcera Marie s úsměvem dodává, že tehdy stálo 33 tisíc, pamatuje si to, protože mu na něj pět tisíc přidávala. Toto auto je pak společně odvezlo na svatbu. Automobil sloužil také pro obecní účely a na objednávkou Vrbečáků – dnes bychom jej mohli s nadsázkou humorně nazvat

Josef Michna

předchůdce Uberu. Automobil odvezl taky nejednu chasu na hody a z hodů a pamětníci dodávají, že strýc Vincek byl velmi ochotný. Později byl Josef v JZD vedoucí stavební skupiny. Jeho láskou byl také ovocný sad za domem. Byl také kostelním hospodářem a jako zedník pomáhal opravovat nejeneden kostel.

První dva sklepy s průčelími na „jejich“ – dnes „na vrbecký“ způsob – postavili v Zahraděch v letech 1938 a 1939. Těmto sklepům ale předcházelo jedno průčelí, a to na dvorku dnešního čísla popisného 284 (toto průčelí je dnes ovšem nově opraveno). Oba sklepy v Zahraděch byly mezi sebou propojeny. Teprve poté se začala stavět tato průčelí na Stráži.

Dalším velkým a dominantním dílem je Mohyla. Stavba začala asi takto, cituji: „Mamka říkaly: František přišel domů a řekl: Lido, tady toto všecko nalož a dovez mi to s kravami ke hřbitovu“. Takhle to asi mohlo být, ale když se na Mohylu podíváte, zjistíte, že stavba má svůj řád, logiku a je dokonale promyšlená. Lze to jednoznačně přičíst nejen jejich zkušenostem, ale také sečtělosti a průběžným vzděláváním se. Obdivuhodné je, že v té nelehké době sehnali peníze a vyšetřili si čas na úkor rodiny a vlastního hospodářství. Nutno také dodat, že do stavby se zapojila spousta Vrbečáků.

Mohyla byla odhalena v roce 1947, aktu odhalení se zúčastnilo asi 800 lidí a slavnostní projev přednesl předseda MNV František Kubík. Aktu odhalení se tehdy zúčastnili zástupci všech politických stran. Po únorovém převratu byla historie osvobození obecně pokřivená ve prospěch Sovětského svazu, dopltila na to i naše Mohyla, která je od roku 1958 památkově chráněná, je zapsána v registru válečných hrobů, ale až do loňského roku pod názvem Pomník Rudé armády – to se nám našťástí podařilo změnit.

S tímto by zcela jistě bratři Michnovi souhlasili, tím spíše, že František byl v době kolektivizace dokonce perzekuován – na Vrbici v té době zavřeli více chlapů. Vnoučata si pamatují, že k nim jezdil policista na motorce, byli všichni velmi vystrašení a před dětmi se tyto informace samozřejmě tajily. František s autoritativními režimy zásadně nesouhlasil – za války i po únorovém převratu dokonce schovával lidi nepohodlné režimu. Dnes bychom jej nazvali demokraticky smyšlejší vlastenec, v té době bohužel dostal daleko horší nálepku. Režimu se třeba nelíbil i jeho nápis ve sklepe „Dědictví otců zachovej nám, pane“.

Važme si aktivních a výjimečných lidí. Hospodští povaleči, prospěcháři a jiná podobná individua nikdy nikam společnost neposunuli (oni sami si to nemyslí) – to platí i na malé vesničce, kterou naše Vrbice je. Půjдете-li kolem krásné zachovalého nebo opraveného sklepa, postaveného „na vrbecký způsob“, půjдете-li kolem Mohyly, zkuste si vzpomenout na to, že za tím vším je spousta práce, šikovnosti a moudrosti bratří Michnů.

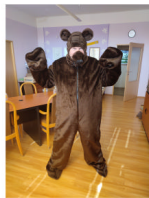
Za milé setkání s potomky těchto vrbeckých osobností jsem velmi vděčný a moc jim děkuji.

Tomáš Bilek. Váš starosta

Reportáž z akce, která se nekonala

Už jsem to zmiňoval několikrát, že si čím dál víc vážím akcí, které si děláme sami pro sebe, nečísí z nich komerce, nebo ze kterých se nevytratila původní nostalgie a krása.

Bylo mi řečeno, že ostatkový průvod (masopustní, šibřinky, fašank) na Vrbici nemá tradici, údajně jen ostatkové zábavy a s tím spojené kejkle. Fotografie z roku 1950 dokazuje, že tomu tak není.

I přes letošní covidovou situaci jsme se rozhodli, že nultý neb minus první ročník průvodu uděláme v hodně okleštěné podobě, vyzkoušíme si, co dělat a jak to dělat, a další roky už to bude hračka. Když by se něco nepovedlo, drhlo apod., houby by se stalo. Zorganizovali jsme ostatkovou kapelu ve složení

Lenka Machovská - husle, Radek Ludva - držky (pro nezavševčené akordeon nebo tahací harmonika) a moje malíčkosť s basou. Proběhla i první zkouška a kupodivu to i znělo – vybral se umělecký hodnotný repertoár, pořídila se do muzea maska

medvěda velikosti XXXL (viz. foto), domluvil se stárek a domluvil se tři zastávky na různých stranách dědiny, nachystala kořalka, víno, šavle, někdo už se chystal smažit koblihy...

No a co čert nechtěl – těsně před akcí – dvě čárky na testu a nic moc stav. Takže zábava se nekoná... Nicméně odhodlání máme, materiály pro samostudium taky, takže příští rok naostro.

Kdy by to mělo nastat? Popeleční středa v roce 2023 vychází na 22. února. Ostatkový průvod a zábava by tedy měl být 18. února 2023? Sál je rezervovaný. Kdo se do toho zapojíte?

Tomáš Bilek. Váš starosta

Mužáci z Vrbice

V neděli 28. listopadu se na ČT3 v 9 hodin vysílala další nová série tématických Folklorik, tentokrát v režii Břetislava Rychlíka na téma píseň a pití. Mezi účinkujícími se v pořadí vystřídal staří i mladí Burčáci, Sbořeček žen z Lipova s Petrem Galečkou, Hudci Petra Mičky a za Vrbici nás reprezentoval zpěvák Jílek Herzán a naše maličkost, mužáci.

Natáčení jsme si užili, byla to vzácná chvíle

v covidově nepřilíš vhodné době si po delší pauze zaspívat, a zrovna do České televize.

V případě zájmu se dá tento pořad najít v archivu ČT pod názvem Folklorika – Píseň a pití.

V sobotu 26.2. byla v televizi k vidění repríza pořadu Putování

za muzikou z roku 2015, který se celý natáčet v našem kulturním domě.

Zde jsme měli velký prostor pro naše zpívání, třeba i s hostem Janou Otáhalovou a moderátorem Jožkou Šmukařem. Také tento díl se dá dohledat v archivu ČT.

Poslední loňské vystoupení mužáků proběhlo na tradičním svatomartinském zpívání v Bílovicích na Púrýnkách, kam jsme byli pozváni. Bílovičtí už nás vlastně ani moc nezvou, zkrátka s námi počítají každý rok, čehož si nesmírně vážíme – podobná sousedská pouta a přátelství

nám může kdekdo závidět. Nebyli jsme sice v plném počtu, protože chyběli vinaři, mající otevřený sklep na vrbecké vinařské akci, která se trochu nešťastně křížila s programem v Bílovicích. Snad si vinařské spolky termíny příště naplánují citlivěji. V každém případě jsme si zpívání i přes vlezlou zimu užili a po společné písni s místními mužáky a po posvěcení mladých vín sv. Martinem jsme se nechali pohostit tradičně ve vinařství u Sedláků.

Luděk Petrášek

Vrbecký fotbal bojuje o existenci

Ano, je to bohužel skutečně tak.

Vrbecký fotbal opravdu bojuje o existenci.

V současné chvíli není jisté, zda se mužům podaří dohrát jarní část letošní soutěže. A to z důvodu malého počtu hráčů!

Některé určitě napadne, jak to mohlo dojít tak daleko. Není mým cílem ani úkolem hledat zde viníky a důvody. Chci jen popsat současnou situaci.

První velké problémy nastaly před začátkem této sezóny. Byly za námi 2 nedohrané ročníky, a to kvůli

covidu. Někteří hráči zjistili, že už je fotbal nezávazný. Jiným se přidalo více pracovních povinností. V neposlední řadě se přidaly zdravotní problémy a zranění. A tak jsme zjistili, že máme málo hráčů pro to, abychom mohli přihlásit mužstvo do soutěže.

Proběhlo několik jednání, a nakonec se domluvilo, že s pomocí některých starších hráčů, kteří obnoví kariéru, se soutěž zahájí.

Hrát jsme skutečně začali a i účast hráčů byla celkem dobrá. Bohužel výkony a výsledky už tak dobré nebyly. Po prvních čtyřech kolech, kdy jsme čtyřikrát jasně prohráli, se situace opět vyhrotila. Většina hráčů projevila názor, že než se takhle trápit, tak to radši odhlásíme.

Nutno dodat, že jsem se jim ani nedivil. Situace byla opravdu špatná. V ten moment do toho vstoupil David Mikulica a ujal se vedení týmu. Spolupracovali s ním David Grégr a Svaťa Horák.

Tréninky a fyzickou přípravu si vzal na starost Ivo Michal. Běžný chod klubu dál zajišťoval výkonný výbor. Pokud by nedošlo k tomuto kroku, asi už se teď bavíme o vrbeckém fotbale v minulém čase.

Podzimní část se nakonec podařilo dohrát. I když s problémy. Poslední zápas v Zaječci jsme museli odehrát pouze v deseti hráčích.

Skončili jsme na posledním místě se ziskem pouhého jednoho bodu. Teď před startem jarní části se situace opět bohužel opakuje.

Často kolem sebe slyším, že se snažíme zbytečně, že to stejně nemá význam.

Tak jen pár důvodů proč se nevzdát:

- dokud jde udělat něco, cokoliv, tak to zkusit,
- umožnit i dalším tatínkům, aby viděli své syny běhat ve vrbeckém dresu po hřišti (já to sám zažil a řeknu vám, je to super),
- pocit zodpovědnosti k těm, co se na Vrbsici o fotbal celých 63 let starali.

Během zimní přestávky se situace nezlepšila, právě naopak. I přes velkou snahu a oslovení velkého počtu hráčů se nepodařilo zajistit dostatečný počet hráčů k odehrání jarní části soutěže. Abychom umožnili těm hráčům, kteří chtějí dál pokračovat v kariéře hrát, museli jsme rozhodnout do konce března. Bohužel jsme byli nuceni jarní část soutěže odhlásit. Většina hráčů přestoupila do okolních obcí s možností návratu.

Na závěr snad trochu pozitivně. Probíhají jednání se Sokolem Kobylí o možné další spolupráci. Cílem je vytvořit společné mužstvo, které by hrálo své domácí zápasy na Vrbsici. Podařilo se domluvit spolupráci v družstvech mládeže. Aby došlo k udržení co nejvíce dětí u fotbalu, budou ty nejmladší kategorie začínat hrát ve svých mateřských obcích. Ke sloučení bude docházet až v pozdějším věku. Aby se co nejvíce využilo vrbecké hřiště, které bude obec dále udržovat, dojde k přesunutí některých zápasů na Vrbsici. O těchto termínech se budeme snažit včas informovat.

Jak se bude situace vyvíjet dál, vás budeme informovat v dalším čísle zpravodaje.

Za FK Vrbsice Svatopluk Horák

← III. třída mužů, sk. A - KANEC 11 ★				
ZÁPASY	TABULKA	TÝMY		
#	Tým	Z	V R P Skóre B	
1	Velké Bílovice B	10	6 2 2 28:23	20
2	Moravský Žižkov	10	6 1 3 26:14	19
3	Zaječč	10	6 0 4 35:19	18
4	Přitluky/Lednice B	10	5 3 2 23:14	18
5	Šitbořice	10	5 2 3 26:26	17
6	Týnec	10	4 2 4 23:26	14
7	Klobouky	10	4 1 5 24:21	13
8	Lanžhot B	10	4 1 5 28:26	13
9	Kobylí	10	4 1 5 26:25	13
10	Brumovice	10	3 2 5 19:27	11
11	Vrbsice	10	0 1 9 5:42	1

Návštěva Muzea Kobylí

Dámský spolek Babí hora, z.s.

Na naši první společnou akci, tzn. na první akci členek a příznivkyň Dámského spolku Babí hora Vrbeček, jsme se společně vydaly pěšky z kopce dolů směrem do Kobylí. Foukal nám k tomu ledový vítr a celkové počasí připomínalo spíše počátek února než šestého března, ale nedaly jsme se odradit a vinohradama došly až do muzea.

Zde jsme již byly očekávány a bylo pro nás velmi milým překvapením, že bylo již napečeno a nachystány skleničky s vínem jako malé přivítání. Věděly jsme, že právě v tento den bude v muzeu zahájena výstava prací Patchworkového klubu z Brna a že se vernisáže výstavy s názvem „Od záplaty k umění“ budeme moci s radostí zúčastnit. Nejen, že nás milé dámy v muzeu přitaly chutným občerstvením, ale také nás čekalo další překvapení - příjemný zpěv paní Paoly Šáchové. Paní Šáchová nám zazpívala lidovky zhudebněné Leošem Janáčkem, árii z opery Samson et Dalila od francouzského komponisty Camilla Saint-Saëns a krásnou árii z opery Rusalka od Antonína Dvořáka.

Po krátkém úvodu jsme se vydaly na prohlídku muzea a všechny jsme se shodly, že muzeum je skvěle vedené, národopisná expozice včetně krojů, zemědělského nářadí, kuchyňského vybavení, historie obce a mnohé další informace velmi pěkně uspořádané a názorné.

V závěru naší prohlídky jsme pak zamířily na samotnou výstavu prací Patchworkového klubu Brno. Všechny jsme obdivovaly nápaditost, zručnost a trpělivost, které dámy z klubu musí mít pro vytvoření tak pěkných a zajímavých děl.

Na závěr jsme ještě narychlo mrkly do vinného sklípku, který je pod muzeem, a pak již vyrazily zpět do kopce na

Vrbici. Myslím si, že mohu za všechny účastnice tohoto výletu poznamenat, že se vydařil, a do muzea v Kobylí se všichni určitě ještě znovu rádi podíváme. Vřelé díky patří ženám z Kobylí, které svým kuchařským uměním zpestřily nejen naši návštěvu, ale i vernisáž.

*Romana Parlasková,
předsedkyně spolku.*

Skautské novinky 2022

Po Novém roce jsme se téměř zabydleli v klubovně, již nám chybí doladit jen pár detailů ve vybavení. Zařizování opět přerušil covid, jelikož jsme v rámci opatření v únoru raději pozastavili činnost.

Z akcí, které proběhly, bychom rádi zmínili roznášení Betlémského světla, které se velmi vydařilo. Skautské skupinky zavítaly do všech částí obce a lidem, kteří měli u dveří svíčku, světlo symbolicky i reálně předaly. Tento způsob předání byl rychlý, efektivní a bezkontaktní, i když někteří Vrbečáci nás osobně pozdravili, popřáli hezké svátky a bylo to milé vánoční setkání. U tohoto způsobu roznášení světla chceme zůstat i v dalších letech, myslíme, že vyhovuje všem.

Další vydařenou akcí byl dětský charitativní karneval, který jsme uspořádali spontánně vzhledem k tíživé situaci na Ukrajině. Na karneval dorazila spousta dětí v maskách, pro které byl připraven zábavný program – tančilo se, střílelo se z luku i nerf pistole, malovalo se na obličej apod. Sponzorům děkujeme za bohatou tombolu. Součástí karnevalu byla i hmotná sbírka spacáků, dek a osobní hygieny. Celkem se podařilo vybrat 33 690 Kč, děkujeme!

V blízké budoucnosti nás čeká výprava do Mikulova pod organizačním vedením Honzy Pavlu. Do prázdnin máme v plánu ještě 3 akce, které se, doufáme, vydaří. O prázdninách se všichni těšíme na skautský tábor v duchu Divokého západu.

Miloslav Kouřil

Nejtěžší období mého života jsem prožil na Vrbici...

O Vrbici se všeobecně traduje, že byla a je muzikantsky velmi činná. Dnes můžeme i říct, že je Vrbice i multižánrová - od hráčů dechovky přes cimbálku po bigbeat. Relativně krátce mezi námi žije aktivní muzikant, autor, režisér a moderátor Tomáš Kočko. S Tomášem jsme se setkávali zejména v Haviřově na Portě a na dalších soutěžích. Bylo pro mne velkým a milým překvapením, když jsem před léty na hodech zahlídl známou tvář. Tomáš je příkladem multižánrového umělce - a to nejen díky jednotlivým uměleckým profesím, ale zejména díky muzice, která má přesah do mnoha stylů. Dovolil jsem si Tomovi položit několik otázek:

Jak dlouho se vlastně známe?

Váhání... po prohlídce trofeje z Porty s rokem 1997 na naši zdi: „Určitě od roku 1994.“

V té době jsi hrál se studentkou policejní akademie Petrou Václavíkovou a Martinem Adamusem (baskytara).

Aha, takže spíše 1995. V té době jsem začal působit v Městském divadle v Brně na projektu Legenda Petra Ulrycha, kde jsem se právě potkal s Martinem Adamusem a s mým dosavadním perkusistou Pavlem Bongem Plchem.

Jak ses octnul na Vrbici?

Moje žena pochází z Vrbice a rozhodli jsme se, že zde postavíme dům a budeme bydlet v její rodné obci. Původně jsem tedy myslel, že se mi podaří ji přemluvit, abychom bydleli naopak u nás na severu v Beskydech, ale reakce Lenky byla tak jasně jasná, že jsem tento plán nechal odplynout do říše snů...

Vraťme se zpět k umění. Namátkou jmenujme: Hudba, scénická hudba, cestopisy... Nechceš to rozvést?

To jako jakou muziku dělám? Všechno možné, dělal jsem i jednu sletovou skladbu pro Sokol. Práce to byla na, musel jsem dělat hudbu podle stopáže - 5 sekund rychle, 10 sekund pomalu, 4 sekundy valčík - vůbec se na skladbu nejsem hrdý a už ji nechci slyšet.

Zkušenost se sletovou skladbou se mi ale nakonec hodila, protože jsem nedávno dělal hudbu pro rozhlasovou pohádku a režisér mi dával stejná časová omezení. Nebyla ale tak striktní jako u těch Sokolů, tak ta hudba má trochu hlavu a patu.

Dokonce si myslím, že se povedla. Vlastně povedla! Dostal jsem další nabídku!

Pojďme k tvé tvorbě - poezie Nezdařilova, vlastní tvorba, úpravy lidových písní...

Básník Ladislav Nezdařil má v letošním roce 100 let výročí narození, stejně jako Jan Skácel nebo Jack Kerouack. Ladislav Nezdařil je výjimečný zjev v naší poezii, protože nepsal ve spisovném jazyce. Je jedinečný v tom, že chtěl opěvovat verši svůj rodný kraj, své rodné Valaško, a spisovná čeština mu přišla neadekvátní. Takže zvolil rožnovskou valaštinu. Symbióza toho jazyka a jeho veršů má v sobě osobitě kouzlo a zakletou hudbu. Tak vznikla moje první deska Horní chlapi (čili zbojníci), já jsem tu muziku z těch veršů jenom vytáhl.

Další CD?

Nechceš po mě, abych rozebíral každou další, že ne? Desek mám celkem třináct, dvě z nich dostaly Anděla a pět z nich bylo na něj nominováno a jedna dostala cenu Jantar. Shodou okolností na druhé andělské, která se jmenuje Cestou na jih, jsou už i písně odsud - Máš, máš, nebo Okolo Pavlovic. Je to o mé cestě ze severu sem na jih. Je tam přiložena i mapka s trasou, která začíná ve Frydku (mé rodné město) a končí na Vrbici.

Co Tvé nejnovější CD?

Vidíš, tam jsou taky dvě písně odsud - Majdalena Studýnkova a Stojí v poli broskviňa. CD bylo oficiálně vydáno na Silvestra, křest bude v dubnu v SONO centru v Brně. "ONA" mi dělá radost,

protože je momentálně na sedmé příčce v TOP 20 World Music Charts Europe, kde se každý měsíc schází 200 nových desek z celého světa.

Kde si může Vrbečák nové CD pořídit?

Tož, na internetu nebo u nás v šopě. A samozřejmě i Vrbečanky ☺. Deska je totiž věnovaná ženám – jmenuje se ONA a jsou na ní dávné příběhy žen. Deska má říci, že i současné ženy mají podobné smutky i radosti jako jejich prabáby.

Poslední otázka do pralice: Jak se Ti/Vám na Vrbici žije?

Žije se nám tady krásně, máme nádherné místo s výhledem na vinohrady a Bílé Karpaty, děti si našly spoustu kamarádů..., musím ale přiznat, že ty začátky byly krušné. Začali jsme stavět, přišel covid, ztratil jsem práci a opravdu jsem si sáhl na dno. Byly to těžké dva roky, nejtěžší dva roky v mém dosavadním životě.

Moc Ti přeji, aby se deska líbila širokému publiku, moc Ti přeji, aby se Ti dlo dařilo, a moc nám přeji, aby kultura všeobecně vzkvétala, dělala lidem radost a nebyla omezoována covidy a jinými neplechami.

Rozhovor vedl Tom Bilek

Obecní knihovna Vrbice a CVČ Kalubáček

Do nového roku jsme i my na centru vykouřili pravou nohou a věříme, že už bude jen lépe. Doufám, že jedním z Vašich předsevzetí bylo víc číst. A protože knihy nejsou nejlevnější a místo na ně doma není nekonečné, věřím, že návštěva knihovny je jasná volba.

Určitě neuskodí připomenout si, jak to vlastně v knihovně chodí. Je to místo pro relaxaci i zájmové vzdělávání, prostor pro trávení volného času. Knihovnu v současné době můžete navštívit **ve středu a pátek od 15:30 do 18:00 hodin**. Sledujte prosím webové stránky knihovny nebo obecní rozhlas, najdete nás i na facebooku. Zde se snažím informovat o tom, kdy je knihovna zavřená, nebo že se koná nějaká akce.

Knihovna nabízí půjčování beletrie, naučné literatury i deskových her všem registrovaným uživatelům. Registrovaní čtenáři starší 15 let s platnou registrací min. 6 měsíců mohou využít nabídky půjčování čtečky elektronických knih. Nově si můžete v knihovně také zapůjčit Albi tužku i s knížkami. V knihovně je bezplatný přístup k internetu, wi-fi a copy centrum, kde můžete využít černobílou a barevnou kopírování a tisk, skenování, laminování, kroužkovou vazbu a balení knih. Na Vrbici sice nemáme kavárnu s dětským koutkem, ale i to může knihovna poskytnout. Káva nebo čaj a dětský koutek jsou k dispozici vždy, když je knihovna otevřena.

Registrační poplatky zůstávají stejné, dospělí 60 Kč/rok, děti, studenti, důchodci 40 Kč/rok. Není naším záměrem poplatky zvyšovat, jde nám o to, aby

knihovnu mohly navštěvovat všechny sociální skupiny bez rozdílu. Zmíněný roční poplatek představuje mizivou částku, přibližně pětinu ceny jedné nové knihy, a během roku si jich čtenáři může půjčit neomezeně. Na druhou stranu je třeba dodržovat určitá pravidla, knihy se půjčují na měsíc, po uplynutí této doby nabíhají sankční poplatky. Upomínky nechodí automaticky, a proto je nutné, aby si čtenáři své výpůjčky hlídali. V případě potřeby lze vždy výpůjčku prodloužit.

I vrbečká knihovna je stále poznamenána nemocí COVID 19. Nejde jen o návštěvnost knihovny a jejich akcí, ale především o ztracenou chuť číst, ať už u dětí či dospělých. Doufám, že se to však brzy zlepší a v knihovně budu potkávat širší veřejnost, ne jen skalní nadšence...

A pokud potřebujete pár důvodů, proč číst dětem, tak je přidávám:

- uspokojuje nejdůležitější emoční potřeby dítěte;
- vytváří pevné pouto mezi rodičem a dítětem;
- podporuje psychický rozvoj dítěte;
- posiluje jeho sebevědomí;
- rozvíjí jazyk, slovní zásobu, dává svobodu ve vyjadřování;
- formuje čtecí a písemné návyky;
- učí samostatnému myšlení - logickému a kritickému;
- rozvíjí představivost;
- zlepšuje soustředění, uklidňuje;
- trénuje paměť;
- přináší všeobecné znalosti;

- ulehčuje učení a pomáhá dosáhnout úspěchů ve škole;
- učí děti hodnotám a rozlišování dobra od zla;
- rozvíjí smysl pro humor;
- je výbornou zábavou;
- zabraňuje vzniku závislosti na televizi a počítači;
- je to únik od nudy, neúspěchů a problémů;
- chrání dítě před hrozbou ze strany masové kultury;
- je prevencí patologických jevů;
- formuje čtecí návyky a podporuje získávání vědomostí po celý další život;
- je tou nejlepší investicí do úspěšné budoucnosti dítěte.

Některé z akcí v knihovně považuji již za tradiční. Jednou z nich je i zapojení se do celostátní akce **Březen - měsíc čtenářů**. V rámci této akce jde o propagaci četby. Každý rok se díky tomu do knihovny podívá vrbecká škola i škola. Zopakujeme si, co je to vlastně knihovna, jak to v ní chodí a co všechno tam můžeme dělat. Ani tento rok nebyl výjimkou. Některé tváře jsem v knihovně viděla prvně, jiné vídám častěji, ale doufám, že žádnou z tváří jsem v knihovně neviděla naposled!

Na Apríl jsme nocovali v knihovně. **Noc s Andersenem** se letos konala 1. 4. a parádně jsme si ji užili! Doufám, že program se zúčastněným líbil. Jsem ráda, že se akce konala, i když oproti jiným ročníkům ve velmi úzkém kruhu. Po těch dvou letech s COVIDEM jsem si říkala, že na spaní pozvu děti ze 3. - 5. třídy, aby se případně mohly zapojit i ty, co už příští rok budou v Kobyli. Ale aby to nebylo všechno jen tak, chtěla jsem, aby děti něco splnily, jako vstupenku.

Mnou stanovené podmínky byly: zaregistrování dítěte v knihovně, v březnu vypůjčená kniha přiměřená věku a z ní udělaný ve škole referát. Pro mě naprosto jednoduchá pravidla. Musím říct, že pro mě byl šok, že ze tří tříd se akce zúčastnilo asi jen 10 dětí. Podmínky jsem dopředu nastavila schválně, měla jsem strach, že v knihovně budou chtít spát všichni a já je nebudu mít kde uložit ☹️ Ale hlavně jsem nechtěla, aby to pro ně bylo zadarmo. Referát jsem brala jako to nejmenší, jelikož je to něco, co mají ve škole děti běžně nastavené. Takový nezáměr a nechuf muset něco udělat mě mrzel, ale doufám, že do příštího roku si k dětem knihy i knihovna najdou zase cestu a budeme spolu v knihovně zažívat nesčetná dobrodružství.

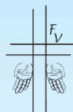
Již po několikáté o letních prázdninách budeme pořádat **příměstské letní tábory**. Letos jsme vybrali dva termíny **18. - 22. 7.** a **8. - 12. 8.** Naším cílem je pro děti zajistit pobyt v přírodě, rozvíjet jejich vzájemnou spolupráci při společných tvořivých, poznávacích a také sportovních činnostech. Letní příměstský tábor bude probíhat ve všední dny v čase 8:00 – 15:30. Pro děti bude zajištěno stravování a pitný režim po celý den. Přesný program nebudu prozrazovat, ale určitě je na co se těšit ☺️. Pár míst je ještě volných, takže pokud máte zájem, můžete své děti ještě přihlásit.

Ani v rámci Kalubáčku nezahálíme, a pokud nám to zdraví dětí dovolí, snažíme se pravidelně scházet vždy ve středu a pátek dopoledne. V letošním roce jsme si udělali svůj maškarní ples, do programu zařazujeme hýbanky, snad se nám pošťestí a začneme i tvořit, než začne být venku tak krásně, že už se budeme scházet na dětském hřišti ☺️.

Klára Beranová

Obec Vrbice a Farnost Vrbice Vás srdečně zvou na
SRAZ RODÁKŮ A PŘÁTEL VRBICE
pátek 27.5. - neděle 29.5. 2022

Program:

pátek 27.5.2022

- 18:00 Mše svatá s folklórním doprovodem, duchovní obnova - Karel Satoria
20:30 Taneční zábava na sóle s DH Glória -
výtěžek bude věnován na projekty spojené s Ukrajinou

sobota 28.5.2022

- 9:30 Mše svatá, duchovní obnova - Karel Satoria
13:00 - 17:30 Den otevřených dveří v ZŠ, MŠ a Muzeu
18:00 Sólo za KD - koncert The Coffees, Quanti Minoris a Vítův brácha -
výtěžek bude věnován na projekty spojené s Ukrajinou

neděle 29.5.2022

- 10:00 Slavnostní mše svatá spojená s prvním svatým přijímáním, Kamínek

www.vrbice.cz

Nový rozhlas

Po útrapách se starým rozhlasem, jehož některé části byly i více než 40 let staré, jsme po zralé úvaze dospěli k názoru, že je čas na nový rozhlas – tentokrát bezdrátový. Počet hnízd (reproduktorů) se zredukoval a jejich umístění vidíte znázorněné na mapě obce.

Ještě v průběhu dubna bude probíhat zkušební provoz, kdy žádáme občany, aby nahlásili případné připomínky k hlasitosti, rozmístění apod. Zesílit, nebo zeslabit konkrétní hnízdo lze na dálku přímo z kanceláře. Jen si dovolíme upozornit, že není možné posuzovat hlasitost skrze zavřená plastová okna! Daleko horší varianta je, když je hlasitost příliš vysoká, nikoliv naopak.

Bude-li to nutné, budeme moci i přidat jednotlivé hnízdo, ale je třeba zvážit také fakt, aby se reproduktory mezi sebou tzv. nehádaly.

Šíření zvuku je závislé na mnoha faktorech – počasí, vlhkost vzduchu, tlak apod. Asi jste si všimli, že někdy lze zaslechnout i rozhlas nebo sirěnu z Kobylí nebo Bořetic – to je přesně ten příklad, kdy se zvuk šíří velmi dobře.

Často se nám teď stává, že voláte, že nefunguje ten či onen reproduktor. Po bližším ohledání zjišťujeme, že máte na mysli ještě původní starý rozhlas. Ten jsme záměrně do této doby nechali

jako rezervu a v průběhu dubna jej budeme včetně vodičů odmontovávat.

Dále bychom Vás rádi informovali, že na pořízení rozhlasu byla podána žádost o individuální dotaci k Jihomoravskému kraji. Držme si tedy palce, ať nám kraj na něj přispěje.

Je stále aktuální nabídka využití obdržení hlášení do svého mobilního telefonu prostřednictvím aplikace Hlášení rozhlasu, nebo prostřednictvím emailu či webových stránek. Odkaz na stažení aplikace naleznete také na www.vrbsice.cz.

Tomáš Bělek. Váš starosta

Oprava hřbitova

Konečně po mnoha útrapách a prodlužování jdeme do finále. Projekt s názvem „**To co jste teď vy, byli jsme i my...**“ byl podpořen v rámci Programu rozvoje venkova ze Státního zemědělského intervenčního fondu prostřednictvím MAS Hustopečsko, z.s.

Oproti původnímu plánu jsme projekt rozšířili o instalaci nového osvětlení hřbitova, instalaci ozvučení, stavbu urnových hrobů a přípravu na instalaci kolumbária.

Tomáš Bělek. Váš starosta

NOC KOSTELŮ

*Za dne ať Hospodin dává
svou milost, celou*

NOC

mu budu zpívat a chválit ho.

Stov. 2 42,9

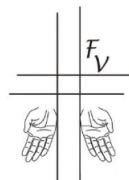
10.06.22

Kostel sv. Jiljí na Vrbici

Program:

začínáme v 18:30 mší svatou

... následují ...

hudební vystoupení a přednášky:

19:30 Klarinetový kvartet

19:50 Jak se opravoval kostel

Ing. Arch. Hana a Milan Nytrovi, Tomáš Bílek

20:50 Bacha na cimbál

21:20 Přehlídka liturgických oděvů

22:00 Kamínek

chvilé na rozjímání

WWW.NOCKOSTELU.CZ

Obec Vrbice se zapojila do projektu FAMILY FRIENDLY AUDITU

Obec Vrbice se zapojila do projektu **Audit familyfriendlycommunity**, jehož cílem je nejen zmapování dosavadních prarodinných opatření, ale zejména zjištění, jaká opatření v naší obci absentují.

Ano víme, že název je pro našince mnohdy nesrozumitelný, vychází však z rakouské licence – nejvýstižnější interpretace v češtině je „Obec přátelská k rodině“. Audit je rozdělen do sledování osmi životních fází – těhotenství a narození dítěte, rodina s kojencem, malé dítě do 3 let, dítě v MŠ, dítě školního věku, mladý člověk v procesu vzdělávání, období po aktivním rodičovství a senioři.

Hlavní pilíř komunitního života na vesnici je spolkový život – na tom se snad s většinou z Vás shodneme. A to je mnohdy ten pravý důvod, proč si lidé žít na vesnici vybírají a upřednostňují před životem ve městě – chtějí si komunitní život aktivně tvořit a aktivně se jej účastnit. Jak už to v životě chodí – jednou jsi dole, jednou nahoře. Stejně je to i s těmi spoly, uvádíme několik příkladů přímo od nás:

- Donedávna byl v obci fenomén fotbal. Nebyl jen o fotbale, ale členové s manželkami pořádali také zájezdy a další setkání. Nyní se zejména díky populačnímu vývoji bojuje o přežití.
- Podobně jsme na tom také s hasiči – budeme se muset zaměřit zejména na práci s mládeží.
- Okolnosti donutily transformovat spolek Vinaři Vrbice z původně spíše zahrádkářského ducha do spolku zastřešujícího zejména zájmy podnikatelů v oblasti vinařství a vinohradnictví.
- Oproti tomu se na Vrbici stal velkým fenoménem Skaut nebo nově vzniklý spolek Babí hora.

Druhým pilířem je podpora prarodinného života a to ve všech životních fázích.

Spolkový a komunitní život ovlivňuje také vnější vlivy. Možnosti dnes jsou nesrovnatelné před např. třiceti lety – internet, sociální sítě, možnosti cestování, náročnější zaměstnání, nárůst turistického ruchu.

Koordinátorem celého projektu je Lucie Grégrová a dále byla nominovaná pracovní skupina složená ze zástupců spolků, škol, maminek, nebo seniorů. První setkání pracovní skupiny bylo velmi plodné a došlo k vytipování několika projektů, které by obec v budoucích třech letech mohla realizovat. Samozřejmě nás bude zajímat také Váš názor, v průběhu dubna - května se na Vás obrátíme prostřednictvím elektronického dotazníku (pro seniory vytvoříme papírovou verzi). Zastupitelstvo obce by následně mělo vybrat priority a přihlédnout k výsledku práce pracovní skupiny a informací z dotazníkového šetření.

Více se můžete dozvědět také na stránkách www.affc.cz.

Tomáš Bílek, Váš starosta

V naší obci proběhly už dvě materiální sbírky na pomoc válkou ztížené Ukrajině. Koncem února jsme do Užhorodu na ukrajinsko-slovenských hranicích osobně dovezli hlavně potraviny, drogerii a zdravotnický materiál, v březnu potom matrace, spacáky a deky. Všem dárčům a organizátorům ze srdce děkujeme.

Tomáš Bílek, Váš starosta

Noví občanci byli slavnostně přivítáni v neděli 27. března 2022.

Ondřej Michna

Oliver Zálešák

Sára Suchánková

Štěpánka Mikulicová

Natálie Zárubová

Antonie Zálešáková

Matyáš Bárta

Tobiáš Válek

Vinaři Vrbice

Ze života spolku

Po dvou letech „živoření“ začíná spolek Vinaři Vrbice znovu žít a plnit své cíle a poslání. Těmi je nejen pořádání akcí, jako jsou otevřené sklepy, výstava vín či zarážení hory. Jedním z důležitých úkolů, který jsme si vytýčili, je také zvýšení úrovně vinařství na Vrbici a s ním spojené vzdělávání členů spolku. Období zdánlivého klidu prvního čtvrtletí roku jsme proto využili k několika akcím, jejichž účelem je právě pozvednutí kvality našich vín.

Enologicko-vzdělávací seminář na téma Pinot Noir

V pátek 4. února se uskutečnil enologicko-vzdělávací večer na téma Pinot Noir. Cílem bylo navázat na pravidelná setkávání nad víny jednotlivých odrůd, která se konala v předkovidové době. „Vstupenkou“ na setkání byla kolekce vín této odrůdy od běžných „našich“ vín až po vyhlášená světová vinařství. O obsáhlý historicko-společenský exkurz se postaral Radek Bukovský, kterému tímto patří dík, stejně jako Liboru Lovečkovi za poskytnutí prostor vinného sklepa.

Návštěva pana Glose

V neděli 27. února jsme měli tu čest uvítat v našich řadách pana Lubomíra Glose, žijící legendu českého a moravského vinařství a šlechtitele odrůd Cabernet Moravia, Fratava a dalších. Nejprve jsme navštívili několik vinic, kde se s námi pan Glos podělil o mnoho důležitých informací k řezu révy. Stále máme co se učit! Na oplátku jsme ho pozvali do několika vrbských sklepů. Dík v tomto případě patří Vítkovi Sedláčkovi za zprostředkování.

Výjezd do Salonu vín

Roky jsme o tom mluvili, letos jsme to konečně uskutečnili! Už dávno víme, že pokud chceme ta nejlepší vína vyrábět, je potřeba také ta nejlepší vína ochutnávat. Jen tak si dokážeme vytyčovat vyšší a vyšší cíle. Návštěva Salonu vín je jedinečnou příležitostí k ochutnání těch, která můžeme bez pochyby považovat za ta nejúspěšnější a nejlépe hodnocená vína u nás. Proto jsme v úterý 8. března uspořádali společný výlet do Valtic.

Výstava vín Vrbsice 2022

Po dvou letech se v sobotu 9. dubna v sále kulturního domu na Vrbsici znovu uskutečnila tradiční výstava vín, pořádaná spolkem Vinaři Vrbsice. Soutěže se zúčastnilo mnoho vinařů nejen z Vrbsice, ale i z blízkého či vzdálenějšího okolí. Návštěvníci měli možnost ochutnat 465 vystavených vín, z toho 295 bílých, 30 růžových a 140 červených vín. Z hodnocení, které se konalo v neděli 3. dubna, vzešla tato ocenění:

Širší komise před výběrem šampionů

Šampion bílých vín:

Tramín červený - Libor Bařina, Vrbsice

Šampion bílých archivních vín:

Sauvignon 2020 - Bohuslav Horák, Vrbsice

Šampion červených vín:

Frankovka - Radek Michna, Vrbsice

Šampion červených archivních vín:

Merlot + Cabernet Sauvignon 2018
- Vinařství Horák, Vrbsice

Šampion rosé vín:

Modrý Portugal
- Vinařství Jiljí Herzán, Vrbsice

Cena starosty obce:

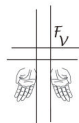
Modrý Portugal - Miroslav Kubík, Vrbsice

Děkujeme všem vinařům za dodané vzorky a návštěvníkům za to, že výstavě vín zachovávají přízeň. V neposlední řadě patří poděkování obci Vrbsice za podporu nejen pro tuto akci.

Za Vinaře Vrbsice Lenka Machovská

Farnost Vrbice

Velikonoční bohoslužby ve farnostech Kobylí, Bořetice a Vrbice

14.4. Zelený čtvrtek	Kobylí	18:00	mše svatá, společná modlitba a adorace
15.4. Velký pátek	Vrbice	9:00 - 12:00	kostel otevřen k tiché modlitbě
	Bořetice	15:00	pobožnost křížové cesty, korunka k Božímú milosrdenství
	Bořetice	16:00	Velkopáteční obřady
16.4. Bílá sobota	Vrbice	9:00 - 15:00	kostel otevřen k modlitbě u Božího hrobu
	Vrbice	20:00	Velikonoční vigilie
17.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	Vrbice	8:00	při mši svaté se budou žehnat velikonoční pokrmy (beránka, mazance, vajíčka, uzené)
18.4. Pondělí velikonoční	Vrbice	8:00	

Na obřady velikonočního třídní bude zajištěn svozový autobus. Odjezd autobusu z obvyklých míst 30 minut před začátkem obřadů (Zelený čtvrtek - 17:20, Velký pátek - 15:20).

Proč slavíme Velikonoce?

Před více než třemi měsíci jsme slavili Vánoce, na které se většina lidí těší více než na Velikonoce. Proč? Protože jsou dnes spojeny s rodinnou tradicí pohody, obdarování, lidské štědrosti. Je v nich zdůrazněna víceméně rovina mezilidská. Bohužel lidé kladou důraz na to materiální a vytrácí se duchovní smysl slavení těchto svátků.

Velikonoce mají vést člověka k soustředění na to, co Bůh dělá pro nás. A to je pro člověka mnohdy méně uchopitelné, a tudíž náročnější, protože se to od něj mnohem víc žádá.

Velikonoce mají svůj původ v židovském svátku zvaném „Pesach“ - tzn. uchránění, přejítí. Židé si každoročně připomínají Boží záchranu a mocné činy, vysvobození z egyptského otroctví a přechod do zaslíbené země přes Rudé moře. Na znamení Boží ochrany každá židovská rodina připravila velikonoční pesachovou večeři, zabili beránka, jehož krví potřeli rám dveří svého domu, aby byli uchráněni prvorození před smrtí, která jim hrozila.

Vyvedením Izraelitů z egyptského otroctví do svobody Boží záchraná iniciativa neskončila. Bůh nenechal člověka napospas smrti a zla. Ježíš přišel na tuto zem, aby se sám obětoval pro záchranu lidstva, aby jako nevinný vzal na sebe veškeré lidské zlo i jeho důsledky: utrpení, nemoci, bolest a smrt. A hlavně nejdůležitější radostnou zprávou Velikonoc je, že byl vzkříšen. Tím člověku navždy otevřel cestu novou z tohoto pomíjivého pozemského světa do věčného života.

Každý rok o Velikonocích tyto veliké události znovu ožívají a můžeme je prožívat při bohoslužbách od Zeleného čtvrtku do neděle Zmrtvýchvstání.

Na Zelený čtvrtek večer si připomínáme poslední večeři – ustanovení mše svaté a příklad Ježíše, abychom se navzájem měli rádi a sloužili jedni druhým, jako to učinil On, když učedníkům umyl nohy. Zvony přestávají zvonit, varhany utichnou na znamení Ježíšovi opuštěnosti a jeho utrpení. Lidé odcházejí do ticha. Místo zvonění

se po obci hrká, které připomíná zvuk kladiva a křik davu volajícího: Ukřížuj!

Velký pátek je dnem pokání, postu

a modlitby, kdy s vděčností křesťané uvažují o Ježíšově oběti a umučení na kříži. Odpoledne se konají velkopáteční obřady, při kterých se čtou pašije. Ve středu pozornosti je Kristův kříž jako zdroj odpuštění hříchů. Ježíš podstoupil své utrpení za každého člověka.

Bílá sobota je dnem ticha, na celou zemi se snaší ticho. Ježíš leží v hrobě. Křesťané přichází během dne k Božím hrobu do kostela a uvažují o Ježíšově utrpení, smrti a jeho sestoupení

mezi mrtvé. Člověk má v tichosti přemýšlet o svém životě.

Do temnoty Bílé soboty pronikne radost a světlo velikonoční vigilie, která začíná po západu slunce. Tato bohoslužba je oslavou Kristova vzkříšení, které se událo během noci ze soboty na neděli. Je to nejslavnější liturgie ze všech v celém roce a během ní se rozezná všechny zvony a opět zahrají varhany na znamení Kristova vítězství.

Neděle Zmrtvýchvstání Páně je nedělí všech nedělí, slavností všech slavností, kdy se radujeme, že Ježíš Kristus zvítězil definitivně nad smrtí a jako zmrtvýchvstalý žije mezi námi.

Ježíšova smrt na kříži, jeho oběť a vzkříšení je základním kamenem víry křesťanů. Kdyby Ježíš Kristus nevstal z mrtvých, neslavili bychom ani Vánoce. Vánoce mají smysl ve světle Velikonoc. Velikonoc jsou pro křesťany největší a nejdůležitější svátky v roce, svátky neuvěřitelné radosti a naděje. Kéž bychom je také dokázali správně prožívat.

Přeji vám všem požehnané Velikonoc.

P. Tomáš Čaha, farář

*At jsme svázáni jakýmikoliv pouty,
díky Velikonocům můžeme říci:
„Vítězství je jisté !“*

*At jsme v jakékoliv situaci,
když už nejsme schopni lásky
a nemáme odvahu jít dál,
můžeme říci: „Vítězství je jisté !“*

*Když nám zemře někdo, koho milujeme,
a když se zdá, že neexistuje budoucnost,
můžeme říci: „Vítězství je jisté !“*

*Ráno o Velikonocích učedníci zjistili,
že láska zvítězila nad nenávisť,
přátelství nad zradou,
život nad smrtí.*

„VÍTĚZSTVÍ JE JISTÉ !“

Zveme Vás ...

7.5.2022	8:00	pěší pouť do Žarošic (odchod v 8 hodin od fary z Kobylí)
27.5.2022	18:00	mše sv. (slouží P. Karel Satoria)
28.5.2022	9:30	mše sv. a slovo povzbuzení P. Karla Satoria při příležitosti setkání rodáků
29.5.2022	10:00	slavnost prvního svatého přijímání
10.6.2022	18:30	Noc kostelů na Vrbici
19.6.2022	8:00	slavnost Božího Těla
26.7.2022	17:00	mše před kaplí sv. Anny

Poradci Bílého kruhu bezpečí mohou nyní přijet až za vámi

116 006

LINKA POMOCI OBĚTEM
kriminality a domácího násilí

Již 25 let pomáhá brněnská pobočka Bílého kruhu bezpečí obětem trestných činů, pozůstalým i svědkům

trestných činů. A od loňského roku dokonce není vázaná na prostory brněnské poradny. Díky tomu, že pro svou činnost získala vozidlo, mohou poradci z Brna vyjet za klienty i mimo své domovské město.

Drtivá většina obětí kriminality, která se obrací pro pomoc na brněnskou poradnu Bílého kruhu bezpečí žije v Brně či okolí. Je však samozřejmé, že oběťmi se stávají i lidé mimo tuto oblast. A pokud nebydlí v dojezdové vzdálenosti od Brna nebo je pro ně zkratka nemožná na pobočku přijít, zůstávali až do nynějška odkázáni pouze na naši bezplatnou non-stop linku pro oběti na čísle 116 006. Změnu v této situaci přináší právě mobilní poradna. Díky ní se nyní právní a psychologická pomoc může dostat do kteréhokoli kouta Jihomoravského kraje.

Obrátit se na Bílý kruh bezpečí mohou například oběti ublížení na zdraví, týrání, vydírání, znásilnění, porušování domovní svobody, loupeže, podvodu, krádeže a mnohých dalších trestných činů. Poradci jim nabídnou především konzultaci, při které vyslechnou konkrétní příběh a poskytnou právní informace a psychologickou podporu. Poradci pracují bezplatně a konzultace jsou diskrétní. Setkat se s právníkem a psychologem může klient prakticky na jakémkoli místě, a to i v mobilní poradně samotné. Je vybavena tak, aby konzultaci bylo

možné vést přímo uvnitř. Klient tedy nemusí uvádět svou adresu pro to, aby si poradce k sobě zavolaal.

Přístup ke službám Bílého kruhu bezpečí je velice jednoduchý. Stačí jedno zavolání na kontaktní telefonní číslo 732 842 664. Pracovnice bílého kruhu pak s volajícím domluví vše potřebné a dohodne konkrétní podobu a možnosti konzultace. Díky mobilní poradně již není domluva vázaná pouze na konzultační hodiny brněnské pobočky, tzn. čas konzultace je domluven dle možností klienta. Přijít však stále může klient i osobně, a to každé úterý či čtvrtek. I v takovém případě je však lepší se objednat na uvedeném mobilním telefonním čísle.

V případě potřeby pomoci neváhejte Bílý kruh bezpečí kontaktovat.

www.bkb.cz

e-mail: bkb.brno@bkb.cz

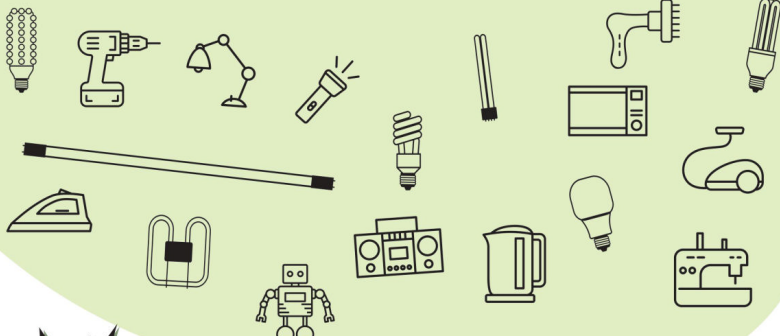
Víš, kam co patří?

Vyhodit rozbitou ledničku nebo pračku k popelnici by vás asi nenapadlo. Když doslouží, odvezete je rovnou do sběrného dvora. Do směsného odpadu ale nepatří ani malé domácí elektrospotřebiče nebo úsporné žárovky. I ty je potřeba vytřídit a předat na místo zpětného odběru.

Znovu využít je možné téměř všechny materiály, ze kterých jsou elektrozařízení vyrobena – například kovy, sklo a plasty. Některá elektrozařízení obsahují i škodlivé látky, které díky recyklaci neuniknou do přírody.

Spoj spotřebiče a světelné zdroje se správnou sběrnou nádobou společnosti EKOLAMP. Vyber, co patří do kontejnerů na světelné zdroje a co do sběrného vaku na malé elektro.

ekolamp

Do sběrného vaku patří vrtačka, lampička, žehlička, ruční svítilna, robot, rádio, fén, rychlovarná konvice, mikrovlnná trouba, vysavač a šicí stroje. Vše ostatní (světelné zdroje) patří do kontejneru.
Správně přeseň:

Mateřská škola

Exkurze v muzeu

Do místního muzea jsme se s dětmi vypravili za účelem poznávání starých řemesel. Děti tak mohly vidět, co potřebovali sedláci na poli a v hospodářství. Povídali jsme si o tom, jak nebylo samozřejmostí mít vodu z kohoutku, ale jak se pro ni chodilo ke studni. Jak si lidé doma pekli chleba, šili šaty a jak vše vzácné měli pečlivě poskládané v ručně malovaných truhlách.

Malé, zvědavé kluky zaujalo, na čem se dřív bruslilo a lyžovalo. Holčičky zase obdivovaly vyšíváné kroje vystavené na figurínách.

Mezi všemi exponáty nás provedl a o všem trpělivě vyprávěl pan Janošek. Tímto mu děkujeme za jeho ochotu a spolupráci.

Bc. Hana Sedláčková, učitelka MŠ

Tvoření z keramické hlíny

Touha tvořit něco kreativního je nám vrozená. Zůstává v nás ve větší, či menší míře v každém věku. Nejsilnější je však samozřejmě u našich „školčátek“. Proto ve spolupráci s paní Hasíkovou navštívili naši předškoláčky vrbeckou keramickou dílnu. Tam si mohli vyzkoušet tvoření keramiky.

Z jejich pohledu váleli, vykrajovali, zdobili.... Z našeho pohledu si navíc procvičovali trpělivost a jemnou motoriku. A protože bychom se všichni do dílny nevešli, mladší děti dostaly kus hlíny do třídy,

aby si taky mohly něco vytvořit. Paní Janě Hasíkové děkujeme, že nám to umožnila a pomohla zrealizovat.

Kouzelné na práci s hlínou je to, že přestože dělají všichni totéž, výsledek není stejný. Odráží osobitost svého autora. A co že to děti vyráběly? To Vám zatím neprozradíme, protože to bude překvapení pro maminky....

Bc. Hana Sedláčková, učitelka MŠ

Školková zimní olympiáda

Děti v naší mateřské škole prožily druhý únorový týden ve znamení zimních olympijských her. I když po pravém zimním počasí se právě v tuto dobu slehla zem, vůbec nám to nevadilo. Jelikož máme bujnou fantazii, zasněžili jsme si třídu papírovými vločkami. O zábavu bylo rázem postaráno a zima nám rozhodně nebyla.

V pondělí jsme si udělali krásný úvod do olympijských her. Povídali jsme si o jejich významu, zahájení, účasti sportovců z různých kontinentů, symbolech jako jsou kruhy včetně jejich barev, olympijský oheň, hymna a maskot, který hry vždy doprovází. Všechny jmenované symboly jsme si vyrobili, naučili se krátkou olympijskou hymnu s

názvem „Já už jdu na olympiádu“, a tím bylo naše olympijské snažení zahájeno. V dalších dnech se děti hravou formou seznamovaly s jednotlivými disciplínami, které do zimních her neodmyslitelně

patří. Vyzkoušely si rychlobruslení, kreativní krasobruslení ve dvojicích v bruslích z igelitových sáčků a PET lahví. Trpělivost naši malí sportovci prokazovali ve slalomu na lyžích z papírových kartonů. Obratnost si procvičovali zase v disciplíně skoky na lyžích (skoky snožmo z místa) s určováním délky skoku dle čísel. Dodržování pravidel „fair – play“ při hokeji s mini hokejkami vyrobenými

z dřevěných špachtlí. V průběhu týdne jsme našim sportovcům samozřejmě fandili a jejich soutěžení sledovali na interaktivní tabuli. Vyvrcholením tohoto týdne bylo slavnostní zakončení. Za své výtvarné i sportovní výkony všichni naši olympionici získali zlaté čokoládové medaile.

Sportovní týden jsme si velmi užili a těšíme se na další zábavné téma.

Marta Klivková, učitelka MŠ

karnevalové veselí

hudebníci

kuchaři

Hrajeme si v MŠ

Mateřská škola děkuje za sponzorské dary:

- FIRMĚ MADEKOP za výrobu nádstavců na lehátka
- PANU VÁCLAVU SÚKALOVI za papíry

zpěvačky

loučení s paní zimou

Školní jídelny

Co musíte vědět o stravování ve škole?

S nástupem dítěte do první třídy čeká Vaše dítě seznámení se školní jídelnou. V posledních letech v tomto směru přibývá rodičů, kteří si na kvalitu stravování dětí ve školách stěžují, protože mají nové a nové požadavky. Změny ale nejsou tak jednoduché, a ne vždy má vůbec škola možnost rodičům vyhovět. Co byste o stravování dětí ve školní jídelně měli vědět?

Svůj názor na jídlo má vedoucí ve školní jídelně, která připravuje jídelníček a receptury, do stravování ve školách zasahuje také stát, který posílá peníze a své slovo má i ředitel školy. V neposlední řadě jsou tu rodiče a malí strávníci, kteří mají také své představy. Dát to všechno dohromady, aby byli spokojeni všichni, je v podstatě nemožné. Proto se v tomto ohledu volí obvykle kompromis.

Co nám říká legislativa?

Školní stravování má na starosti stát, který ho také dotuje. Přesná pravidla stanovuje vyhláška č. 107/2005 o školním stravování. Ta určuje, jak mají školní obědy vypadat v praxi. Je volně dostupná na internetu.

Má dva základní požadavky:

- určuje finanční limit na nákup potravin, z nichž se ve školní jídelně připraví oběd,
- pojednává o průměrné měsíční spotřebě určitých typů potravin na 1 oběd – spotřební koš.

S provozem jídelen souvisí i vyhláška č. 137/2004 obsahující hygienická pravidla, kterými se musí jídelna řídit. Jsou velice přísná a přípravu některých jídel velice omezují nebo dokonce vylučují. Také kvůli tomu může být problém s tím, aby rodiče dávali dětem obědy do školy z domova.

Jak se stanovuje cena obědů?

Cena oběda tvoří tři části. Patří mezi ně potraviny, mzdy a režie. O cenách potravin, jak zdrazují nebo zlevňují, víme všichni. Mnoho jídelen nakupuje potraviny ve velkoobchodech, kde mají ceny nižší. To ale nejde vždy. Do mnoha jídelen velkoobchody vůbec dodávat nechtějí, hlavně do těch menších. Pak musí nakupovat v běžném obchodě za běžné ceny. O zbytku cen už většinou rodiče nemají tušení. Přesto se dají alespoň odvodit. Mzdy obecně jsou ve školních jídelnách nízké, režijní náklady (energie, údržba, opravy, zařízení, odpisy, vybavení,...) závisí na podmínkách každé jídelny.

Proto příliš nelze srovnávat jednotlivé ceny v různých školních jídelnách. I když obědy platíte, neznamená to, že máte příliš velká práva a můžete o všem rozhodovat. Obědy se poskytují hromadně a není prostor pro individuální stravování. Rodiče neplatí celkové náklady na obědy. Míra dotace může dosahovat až 60%. Rodiče platí jen potraviny.

Malé porce

Někteří rodiče si také stěžují, že jejich děti se pořádně nenají a dostávají malé porce. Porce masa záleží na použitých recepturách. Vyhláška č. 107/2005 určuje průměrnou spotřebu za měsíc. Třeba v kategorii 11 až 14 let by mělo dostat dítě za měsíc asi 70 g masa na jeden oběd (počítáno v syrovém stavu). Pokud by docházelo k tomu, že žáci v jídelně budou delší dobu dostávat větší porce masa, překročili by spotřebu masa danou vyhláškou a nedodrželi by limit.

Složení jídelníčku

Jídelny si nemohou vařit to, co chtějí. Musí se vejít do finančního limitu a splnit spotřební koš. Proto není velké místo na to, aby mohli přijít v jídelně s převratnými novinkami nebo vařit každou chvíli něco jiného. Situace se trochu mění k lepšímu.

V posledních letech vyšlo několik nových receptur s moderními recepty, které mohou jídelny využít.

Co když má dítě nějakou dietu?

Čím dál víc dětí má nějakou dietu. Ať už ze zdravotních důvodů nebo proto, že se takto stravují u nich doma. Zákony upravují přípravu některých diet, které ale musí být připraveny ve spolupráci s odborníkem. Záleží ovšem jen na možnostech kuchyně a kvalifikaci kuchařek. Své jídlo v krabičkách si mohou rodiče přinést do jídelny pouze v případě, že má dítě skutečně nějaký zdravotní problém potvrzený lékařem.

Rodiče i děti mají mnoho názorů na to, jak by mělo stravování ve školních jídelnách vypadat. Není to ale vždy tak jednoduché a školy nelze vinit z toho, že se nesnaží připravovat lepší, výživnější a zdravější jídla. Jsou totiž limitovány zákony a svým rozpočtem. Snad se tato situace do budoucna zlepší.

Markéta Svrčková, vedoucí školní jídelny

PROJEKT KRABICE OD SRDCE

Sbírka pro děti z Ukrajiny

Válečný konflikt na Ukrajině hluboce zasáhl snad každého. Řada z nás pomohla materiálně nebo finančně a určitě bude v pomoci pokračovat (jakékoliv). I my ve škole jsme se rozhodly pomoci.

Paní Zdeňka Mikulicová nás oslovila ve středu 16. března a v pátek 18. března jsme měli ve škole připraveno 15 plných krabic od bot, do kterých vyučující společně se všemi dětmi ve třídách naskládaly maličkosti, které by mohly potěšit a udělat radost dětem z Ukrajiny. Nemohly si s sebou do svých baťůžků přibalit to, co měly doma rády, protože nebylo místo.

A čím jsme krabice naplnili? Každý měl vybrat sám podle sebe jednu malou hračku, kterou by věnoval a která by mohla udělat někomu z malých dětí radost. Kromě hraček (sešly se nám i větší kousky, které se do krabice nevešly) jsme do krabic dávali omalovánky, pastelky, fixy, křídly, papírové bloky, bublifuky, švihadla, spončky pro malé parádnice a také malou sladkost. Ochota vrbeckých školáků pomáhat nás velmi potěšila. Děkujeme také všem maminkám a paní učitelkám, které se do projektu zapojily.

Krabice přivezla do asistenčního centra v Brně paní Mikulicová v neděli 20. března.

*Mgr. Renata Horáková,
ředitelka základní školy*

KRABICE OD SRDCE: SBÍRKA PRO DĚTI, KTERÉ UTEKLY PŘED VÁLKOU NA UKRAJINĚ

Válečný konflikt na Ukrajině způsobil, že desítky tisíc lidí, především žen a dětí, musely ze dne na den opustit své domy a utéct do okolních zemí. Jejich první zastávkou v Česku jsou Kontaktní asistenční centra na pomoc Ukrajině.

Od asistenčních center, která fungují v řadě měst, je velká poptávka především po jednorázovém vybavení, ale také po zábavě pro děti různého věku. Ide například o pastelky, fixy, křídly, tužky, papíry, omalovánky, puzzle, kostky, švihadla nebo třeba trvanlivé sladkosti, zkrátka maličkosti, které by dětem pomohly překonat dlouhé chvíle, než jejich maminky vyřídí potřebné dokumenty. A právě takové maličkosti se dostaly k dětem v rámci mimořádné sbírky s názvem **Krabice od srdce**.

Děkují všem, kdo se zapojili do této sbírky, pomohli naplnit krabice a vytvořili tak úsměv a radost v očích několika dětí. Velké díky patří paní ředitelce z MŠ a ZŠ, které oslovily děti a jejich rodiče.

S Vaší pomocí se podařilo naplnit 47 krabic.

Ze srdce děkují.

Ing. Zdeňka Mikulicová

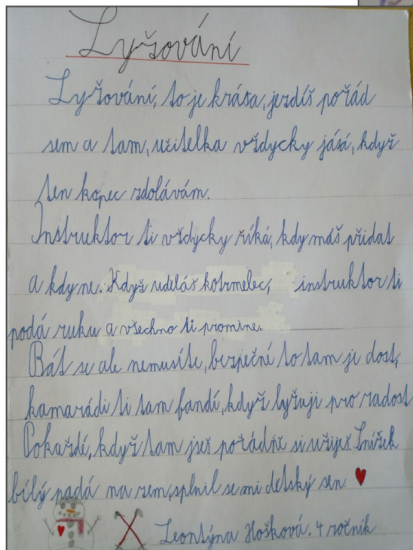
Základní škola

Po dvou letech na lyžích...

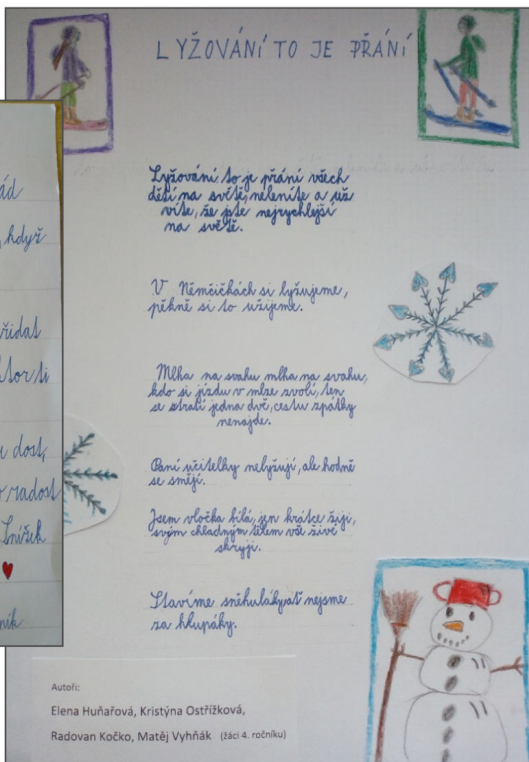
Po „covidové“ přestávce se děti z vrbecké školy opět postavily na lyže na svahu v Němčičkách. Děti se účastnily v hojném počtu. Celý týden nám přálo počasí, sluníčko svítlo a všichni jsme se cítili opravdu jako na horách. Děti si týden lyžování užily a některým dokonce přinesl inspiraci k básnické tvorbě.

Mgr. Petra Čejková, vyučující 4. ročníku

Když jsme byli v Němčičkách na lyžařském kurzu, vyjeli jsme na vleku a frčeli si dolů.

Darina Čejková - 4. ročník

Počáteční slohové krůčky ve 2. ročníku - Popis zvířátka

Můj pes se jmenuje Rex. Je roztomilý, protože je ještě štěně. Má zlatavou a hebkou srst. Občas je také divoký a má špinavé tlapky. Na hlavě má hnědé oči a černý čumáček. Mám ho moc ráda.

Michaela Grégrová

Moje zvířátko se jmenuje Sára. Je to pes. Má hnědé oči a černozavou barvu. Její hlava je kulatá. Má špičatý nos. Její dráčky jsou velké. Mám jí rád víc než kočku.

Jakub Bečkovský

Mé kofátko Kulička má malou hlavičku s malýma ouškama. Na hlavě má krásná hnědá očka. Je roztomilá a má malé tlapičky a na nich drápky s polštářky. Má hebký huňatý kožíšek. Je mourovatá a tulivá. Mám ji moc ráda.

Běla Kočková

Můj pejsek se jmenuje Coudy. Je zlobivý, ale někdy taky hodný. Má tmavě hnědou srst. Tlapky má malé, ale často špinavé. Je to můj oblíbený pejsek.

Ondra Lukáš

Náš pes se jmenuje Mia. Má černou barvu. Její plemeno je labrador. Mám ji moc rád. Je to můj kamarád.

Tadeáš Pálka

Náš Jack je velký. Má bílou barvu. Je moc roztomilý a má pevnou hlavu. Často je pořád špinavý. Mám ho moc rád.

Oliver Tihanyi

Naše Belča má černé oči. Má takovou bílou barvu a špičaté uši. Je veliká. Má dlouhé chlupy a je roztomilá. Její plemeno je ořech. Mám ji moc ráda.

Julie Dáňová

Můj pes se jmenuje Rony. Má hnědou barvu. Jeho plemeno je jorkšír a knírač. Má špičaté drápky a huňatý kožíšek. Mám ho moc rád.

Stanislav Bukovský

Můj pejsek se jmenuje Bobinka. Je bíločerná a má špičaté uši. Její plemeno je border kolie. Je to můj hezký pejsek.

Ivana Grégrová

Těšíme se na jaro

Jaro nám již voní ve vzduchu. Děti mají rády jaro. Mohou si hrát spolu více venku. V prvouce jsme si povídali o symbolech jara a ve výtvarné výchově je děti kreslily. Podívejte, jak se jim podařilo jaro vyjádřit. Jsou to práce dětí 1. a 2. ročníku.

Mgr. Markéta Veverková, vyučující 1. a 2. ročníku

Povídky v 5. ročníku - pokroky starších spisovatelů...

Prohlídka strašidelného hradu

Jednou v létě na konci prázdniny jsme se vydali na návštěvu hradu se strašidly. A nebyli jsme sami. O hradní strašení byl velký zájem. Na návštěvnících hradu bylo vidět nadšení, u některých obavy a někteří byli jen jako doprovod. Hrad se nacházel uprostřed hlubokých lesů na vysoké skále.

Hned, jak jsme vstoupily na nádvoří hradu, nás přivítala stará čarodějnice, která nás chtěla začarovat, pokud nesplníme její úkol – menší děti musely skákat v pytlí, větší nosily vejce na lžičce a poznávaly lektvary. Všichni jsme se snažili, ale pokaždé to někomu nešlo. Ale nakonec to každý zvládl a na čarodějnici bylo vidět, jak zuří, ale i přesto nás musela pustit dále do hradu.

V hradu jsme nejdříve navštívili sklepení, kde každý musel přečíst zaklínadlo k otevření dveří, které se záhadně objevovalo při červeném světle vycházejícím z místnosti za dveřmi. Když se nám dveře podařilo otevřít, vešli jsme do místnosti plné čertů. Jeden přikládal pod kotel, další se houpal v houpacím křesle a nadával lenošnému chrápajícímu čertovi, další zkoušel malé čerty jako ve škole. Měli tam lavice a hned jak nás uviděli, posadili nás k čertovi a zkoušeli nás, jak se proměnit na kočku. Dokud jsme mu nedali správnou odpověď, kterou jsme hledali podle šifer, nesměli jsme jít dál.

Po vyluštění zaklínadla a návštěvě sklepení jsme stoupali po schodech do komnat zámku, kde jsme potkali princeznu, kterou držel v zajetí zlý rytíř a bez boje s ním nás nechtěl pustit. Někteří návštěvníci s ním bojovali s dřevěnými meči, jiní ho museli obehřát v kostkách. Souboj s ním nebyl jednoduchý, i když rytíř podváděl, nakonec jsme ho porazili. Když jsme souboj vyhráli, princezna nám poděkovala za záchranu a ukázala nám cestu cimbuřím, kde viděla chodit bílou paní. Řekla, že když odpovíme bílé paní na záhadné otázky, ukáže nám cestu z hradu, kde už nebudeme muset jít přes čarodějnici. Bílá paní měla záluďné otázky, návštěvníci hradu se museli spolu i radit, ale její otázky jsme i my nakonec zvládli. Bílá paní nám ukázala cestu z hradu.

Návštěvu hradu a jeho strašení jsme si moc užili. Byl to krásný konec prázdnin. Všem návštěvu hradu doporučujeme.

Klára Marková

Výlet na létajícím koberci

Víte, jak se létá na koberci? To musíte koberec nejdříve přinést z půdy a pořádně ho vytřepat. Koberec dáte na vyvýšené místo a nasednete na něj.

Po nasednutí koberec pěkně poprosíte, aby se s Vámi proletěl třeba do Egypta. Jestli se bojíte rychlosti, tak mu řeknete, ať letí pomaleji. Koberec totiž může letět až rychlostí světla.

Až budete chtít přistát, lehněte si na záda a pokrčte nohy. To je jediný způsob, jak přistát bezpečně.

Vojtěch Hošek

Karkulčina cesta k babičce

Kdysi dávno žila jedna malá holčička a jmenovala se Karkulka. Jednoho dne si vzpomněla, že její babička má narozeniny. A tak si vzala košík a vyrazila za ní.

Šla cestičkou středem hustého lesa. Vesele si poskakovala a poslouchala zvuky lesa. Viděla veverku, jak běhá po stromech, datla, jak tluče do stromu a dokonce i jelena.

Pak, když šla ještě kousek, vyskočil na ni vlk. Karkulka se lekla, ale pak se uklidnila a vlk se jí zeptal, co má v košíčku. Karkulka odpověděla, že nese dárky babičce k narozeninám. Vlka nechal Karkulku jít, ale potají ji sledoval.

Karkulka byla po dlouhé cestě lesem unavená a proto byla šťastná, když dorazila k babiččině chaloupce.

Šimon Havelka

Perlička ze školních lavic:

Učitel: Kníže Rastislav zavolał na Velkou Moravu Konstantina a Metoděje.

Žák: a oni už měli telefon?

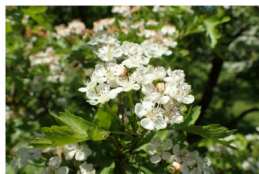
Léčivé rostliny od května do srpna

V květnu soustředíme pozornost na srdce, je nejvíce ohroženo. Srdce je pumpa, která pracuje bez přestání ve dne i v noci, funguje ve všech situacích. Jeho onemocnění bezprostředně ohrožuje život. Problém může přijít bez předchozího varování.

O tento orgán je zvlášť důležité se řádně starat preventivně. Doplnujeme proto důležité minerály : **draslík** /fazole, hrách, vlašské ořechy, mandle, špenát/, **vitamin E** /obilné klíčky - jenom pozor na chemicky ošetřené osivo, **hořčík** /melasa, mák, Magnesia, růžičková kapusta/, **vitamin B6** /droždí, játra, klíčky, otruby/, **omega 3 nenasycené mastné kyseliny** /ryby - hlavně tučné, vlašské ořechy, řepkový olej, klíčky/, **koenzym Q10**, **vitamin B12** / játra, droždí/.

Jezte vše, co připomíná srdce, tvarem - červená řepa, nebo to, co má červenou šťávu třešně, višně, rybíz, hrozny. Rostliny, které působí příznivě na srdce a cévy pomáhají snižovat hladinu cholesterolu v krvi, udržují pružné cévy, snižují krevní tlak, usnadňují tak práci srdci a zlepšují jeho zásobení kyslíkem. Patří k nim:

Hloh obecný

Hloh obecný / Crataegus laevigata/ hojně se vyskytující keř u polních cest, mezí a strání. Květy sbíráme na počátku kvetení i s listkem

přisedlým ke květu. Čaje a tinktury z hlohu se doporučují užívat v kombinaci s medem pro zlepšení chuti. Působí jemně a pomalu, užívá se dlouhodobě. Doporučuje se jako preventivní lék pro lidi s vysokým pracovním nasazením. Zvlášť vhodný je k použití u starší generace k prevenci

kardiovaskulárních příhod a podporu krevního oběhu. Užívat by neměly těhotné a kojící ženy a děti do 12 let.

Kozlík lékařský /Valeriana officinalis/ najdeme na vlhkých loukách, v křovinách a příkopech.

Kozlík lékařský

Užíváme čerstvý i sušený oddenek /rozmixujeme na prášek/. Čerstvý můžeme naložit do pálenky. Kozlík je vhodný ke stabilizaci nervové a srdeční činnosti = při bušení srdce, nespavosti a pocitech úzkosti.

Routa vonná /Ruta graveolens/ pěstujeme ji jako trvalku. Užíváme kvetoucí nať. Pozor na sklizení za slunečného počasí, je fotosenzibilní! U citlivých osob může vyvolat na pokožce puchýře!! Droga čistí cévy od vápenatých usazenin, zpevňuje nejen cévní stěny, ale i vlásenice.

Rozmarýna lékařská - výhonky naložte do oleje, použijte na potírání srdeční krajiny pro povzbuzení.

Pampeliška je antioxidant a obsahuje množství minerálů - draslík, fosfor, mangan, měď, sodík, síru. Dále inulin /zpevňuje cévní stěny/, hořčiny, steroly, třísloviny. V květech karotenoidy, flavonoidy a esenciální aminokyseliny, které tvoří strukturu bílkovin. V mladých listech je vysoký obsah vitamínů C, B, D a provitamin A. Pampeliška umí čistit krev a pročišťovat celé tělo tím, že povzbuzuje látkovou výměnu, léčí chudokrevnost, snižuje hladinu cholesterolu a vysoký krevní tlak, pomáhá při jaterních nemocech a poruchách zažívání.

Petržel - obsahuje více vitamínu C než pomeranč, zklidňuje dásně, podporuje odvodňování, a tak pomáhá odplavovat škodlivé látky z těla. Obsahuje také železo.

Srdce potřebuje vitamin C ke své činnosti. Pokud se mu nedostává, odebírá si ho na úkor jiných orgánů v těle, zvlášť je-li slabé a nemocné.

Kopr vonný /semeno/ podporuje práci srdce.

Česnek kuchyňský snižuje krevní tlak a cholesterol.

K potravinám, které působí blahodárně na žilní systém, patří také cibule, pohanka, rajčata, šípky a černý rybíz.

Udělejte si osvěžující výluh za studena z listů meduňky, máty a květů černého bezu. Natrhané dejte do džbánu, zalijte studenou vodou a po šesti hodinách můžete popíjet.

V květnu překotně rozkvétá příroda, přináší nám radost a posiluje srdce emocionálně.

Největší odměnou je pochvala. Pokud jste dnes neměli důvod někoho pochválit, pochvalte sebe. A usmějte se, usměv sluší každému !!

V červnu se soustředte na tenké střevo. Poruchy tohoto orgánu mají vliv téměř na všechno – vnitřní orgány, pokožku i na operný systém – zejména páteř. Také ovlivňují psychiku a naše jednání – střevní biota nám velí, proto musí být v pořádku a nám příznivě nakloněna. Ve střevech dochází ke konečnému trávení potravy, vstřebá se tedy většina živin. Je důležité, aby se látky získané potravou dostaly tam, kam patří a neodešly bez užítku ven.

Pro prevenci onemocnění tenkého střeva jsou výborné čerstvé bylinky: **pažitka, máta, šalvěj** (v Bylinkové zahradě ve Valticích je k dispozici odrůda 'Culinaria' - obsahuje méně alkaloidu thujonu), **tymián** (s desinfekčními účinky), **dobromysl, rozmarýn, saturejka horská i zahradní** – pro všechny dysfunkce zažívání.

Věnujme více pozornosti **pažitce** /Allium schoenoprasum/. Její potenciál není dostatečně využitý. Je zdrojem vitamínu C, B, provitaminu A. Má podobné vlastnosti jako cibule a česnek, ale v mírnější formě. Podporuje trávení, povzbuzuje chuť k jídlu, snižuje krevní tlak a posiluje imunitu. Je vhodnou prevencí srdečních, cévních a onkologických onemocnění, je protizánětlivá, antimikrobiální s protiplísňovými účinky. Zvýrazňuje slanou chuť jídel, proto není třeba příliš solit. Květy užijete stejně jako listy, můžete naložit do kvalitního rostlinného oleje, vznikne vynikající olej. Štáva z pažitky v lihu poslouží jako repelent. Vysazená vedle růží chrání před mšicemi a plísněmi.

V červnu sbíráme také velké množství léčivých bylin:

Bez černý /Sambucus nigra/ - květy, oceníte zvláště při nemocech z nachlazení, žaludečních kolikách i problémech s močovým ústrojím. Důležité je, že příznivě ovlivňují cévní stěny.

Čerstvé listy můžete použít k zábalům na revmatické klouby. Listy naklepejte a přiložte nebo rozemelte či spařte a zahustěte třeba celozrnnou moukou a na gáze přiložte. Na bolest v krku: 3 lžíce květu bezu, 3 lžíce listů šalvěje, 250 ml horkého jablečného octa a lžička medu. Luhujeme 15 minut - kloktadlo.

Divizna velkokvětá /Verbascum densiflorum/ - květy sbírejte denně za slunečného počasí a sušte na slunci, jinak by květy zhnědly, znehodnotily se, jsou velmi hydrofobické. Obsahují vysoký obsah slizovitých látek, které výborně uvolňují hleny.

Heřmánek pravý /Matricaria chamomilla/ - květy užijete vnitřně i zevně jako protizánětlivý prostředek, proti nadýmání a křečím, působí močopudně a zlepšuje zažívání.

Měsíček lékařský /Calendula officinalis/ - květ je jednou z nejlepších a nejdostupnějších bylin vůbec. Květy nebo okvětní listky užíváme při všech problémech s játry a se žlučníkem, na všechny zažívací problémy, na slábnutí zraku, na problémy s pokožkou, jsou protizánětlivé a oranžové působí proti nádorovým onemocněním.

Lípa srdčitá /Tilia cordata/ - květ uvolňuje stavy úzkosti, posiluje nervovou soustavu, povzbuzuje dobrou náladu, uvolňuje křeče zažívacího traktu, účinná u chorob z nachlazení (podporuje pocení, rozpuští hleny).

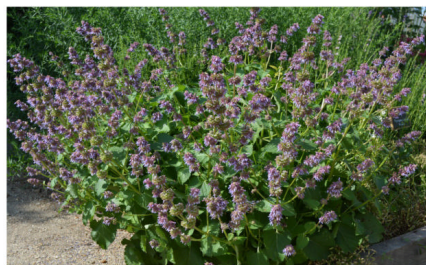

Šalvěj lékařská

Dobromysl obecná

Život je krátký, hledejte na něm především to dobré !

Šalvěj přeslenitá ("babské ucho")

Bylinky léta

Přichází doba letních prázdnin s rozvolněním a výhledem dovolených a nových zážitků. Po náročném „covidovém“ období budou chtít lidé dohnat vše, o co byli ochuzeni – a proto je třeba věnovat více pozornosti i sebemenším vzniklým potížím, pozastavit se a občas i zmírnit v činnosti.

V červenci je dobré zaměřit se na krevní oběh, který udržuje vnitřní prostředí našeho těla v rovnováze.

Krvetvorbu podpoříme drobným červeným ovocem – třešněmi, višněmi, jahodami, rybízem červeným i černým, malinami, hrozny ...

Pomáhají také zelené byliny, preventivně i při nastupujících zdravotních problémech:

Kopřiva dvoudomá (list) – všestranně posilující a krevčisticí, na chudokrevnost.

Jírovec maďal /kaštan/ (květ) – protizánětlivý, příznivě ovlivňuje pružnost cév a periferní prokrvení, léčí artritidu.

Smrk (výhonky) – prokrvují a prohřívají.

Řimbaba (kvetoucí nať) – protimigrenozní, rozšiřuje cévy. Tinkturu užíváme při nástupu migrény 5-10 kapek každou půl hodinu.

Routa vonná (kvetoucí nať) – zlepšuje pružnost cév.

Rozmarýn (list) – prokrvuje krevní oběh, zlepšuje zažívání.

Citronová tráva (list) – snižuje hladinu cholesterolu, zvyšuje koncentraci, detoxikuje játra.

Máta (nať) – snižuje krevní tlak.

Meduňka (nať) – pomůže při nespavosti a vypětí.

Saturejka zahradní (list) – posiluje srdce, snižuje krevní tlak, tlumí zvýšenou tepovou frekvenci.

Rybíz černý (list) – podporuje hojení cév a zabraňuje jejich praskání.

Tolice vojtěška (list, květ) – pro vysoký obsah zejména minerálních látek je posilující, rozmixovaná vhodná do smoothie.

Pelyněk estragon (list) – reguluje zažívání, proti kornatění cév a snížení krevního tlaku.

Dobromysl obecná (kvetoucí nať) – při zánětech a neurózách, ne dlouhodobé užívání, může ovlivnit

činnost štítné žlázy. V malých dávkách v čajových směsích i delší dobu bez přerušení.

Hloh obecný (květ) – reguluje krevní oběh.

Řepík lékařský (kvetoucí nať) – univerzální bylina, tlumí záněty zejména na sliznicích. Ve směsi s okvětními lístky růží (zejména červené barvy) je známý jako „učitelský čaj“. Z historických pramenů je známo, že ho užíval již J. A. Komenský.

Můžeme si pochutnat i na čerstvých květech téměř všech uvedených bylin, do salátů nebo přidobení pokrmů (ne jirovec, řimbaba, hloh, ruta).

Všechny uvedené byliny můžeme sušit a připravovat z nich léčivé čaje. Velmi účinné jsou tinktury, což je uchování účinných látek bylin v alkoholu. Připravujeme je: na 1 váhový nebo objemový díl krájené rostliny přidáme 5 dílů alkoholu (dobré pálenky 45%), necháme alespoň 14 dní odležet při pokojové teplotě s občasným protřepáním, scedíme a můžeme užívat (3xden/20 kapek – většinou do odeznění potíží nebo 2 měsíce).

Uvedené rostliny nám mohou pomoci při regulaci počínajících potíží. Je třeba si uvědomit, že tak, jako neexistuje zázračná uzdravující pilulka, stejně tak neexistuje zázračná bylina, která by sama napravila škody na našem organismu. Je potřeba práci rostlinných přípravků posílit zdravou stravou a odpovídající životouprávu.

Večer při usínání si připomeňte třeba jedinou věc, která se vám povedla. Stačí i drobnost...

Routa vonná

Pelyněk estragon

Srpen je spojen s výraznou změnou teploty v průběhu měsíce. V první polovině ještě přetrvávají vysoké letní teploty, které se mohou náhle změnit v chladno. Organismus se musí přiměřeně přizpůsobovat a pokud to nezvládá, může to vést k narušení rovnováhy (projevuje se např. nástupem infekcí).

K posílení obranyschopnosti můžeme použít:

Ťřapatku nachovou, Lichořeřišnici větší – jsou to přírodní antibiotika a antivirotika, mají léčivý účinek na močové a dýchací cesty. Neměli by užívat kojenci, malé děti a osoby s vředy či chorobami ledvin,

Yzop lékařský – antibakteriální a vnitřně desinfikuje,

Topolovka (var. Nigra)

Topolovku růžovou (variantu s černými květy 'Nigra') – pečuje o sliznice trávicího traktu,

šalvěj a tymián – desinfikují,

kopr a libeček – zlepšují zažívání,

Jitrocel kopinatý – protizánětlivý,

křen – celkově posiluje a zlepšuje látkovou výměnu,

Černuchu setou /černý kmín/ - příznivě ovlivňuje látkovou výměnu,

borůvky – desinfikují a obnovují sliznice,

Česnek setý i naťový – ozdravuje střevní flóru a tím posiluje imunitu,

Měsíček lékařský – hojí záněty, podporuje práci jater.

V srpnu lze pokračovat ve sběru léčivých rostlin a zpracovávat je. Nesbíráme za rosy a po dešti, ne uvadlé a zasychající. Květy sbíráme za slunných dnů a čerstvě vykvetlé. **Ve volné přírodě sbírejte jen to, co bezpečně znáte!**

Sušíme na stinném vzdušném místě. Některé byliny (např. květ divizny) je nutné sušit na slunci nebo umělým teplem. Před uskladněním musí být byliny dokonale suché.

Zkouška sušených bylin: pokud se v uzavřeném sklenici neobjeví orosení na skle = v pořádku.

Sušené byliny uchováváme na suchém a tmném místě ve skleněných nebo porcelánových nádobách s dobrým uzávěrem.

Uskladněné květy vydrží 1 rok, listy a kořeny 2 roky.

Nezapomínejte odpočívat a opatrujte se!

Mgr. Zdeňka Křejiříčková a Ing. Věra Žel'anská

Bylinková zahrada Lu a Tíree Chmelaar Valtice
Herbal Academy, s.r.o. Valtice /kurzy o bylinkách/

Společenská kronika

1. prosince 2021 - 31. března 2022

Narozené děti

Antonie Zálešáková
Matyáš Bárta
Tobiáš Válek

Úmrtí

Anna Martincová (září 2021)
Jaroslav Mareček
Ludmila Lukášová
Františka Kovářová
Jiří Maťák
Bohumila Bukovská
František Machovský

*Redakční rada Vám přeje Veselé Velikonoce,
hodně pohody a jarního sluníčka ☺*

Další číslo Vrbeckého zpravodaje vyjde v srpnu 2022.

Své podněty a příspěvky do dalšího čísla můžete zasílat na email: vrbeckyzpravodaj@gmail.com

Foto na obálce: Veronika Mikulicová

Jarní pranostiky

- Je-li po 3. lednu počasí krásné, přijdou na jaře bouře časné.
- Jak prvně zahřeší, fialka víc nevoní.
- Je-li z jara mnoho žluté trávy, bude mokřý rok, je-li mnoho bílé trávy, bude rok deštivý.
- Vylezou-li na jaře brzy z děr ještěrky a hadi, nastane velmi teplé léto.
- Jarní déšť je pro rostliny, podzimní pro prameny.
- Špačkové přináší zprávu o jaru, vlaštovky jaro a teplé dny.
- Prostuzené ranní rosy ohlašují pěkné časy.
- Dokud vlaštovička nezašveholí, jara nebude.
- Je-li vrána nablízku, je nejvyšší čas síti.
- Slavík začíná zpívat, až když se může napít rosy z březového listu.
- Po měsíčním úplňku před letním slunovratem očekávej několik dnů teplého a slunného počasí.
- Spatří-li kdo z jara divoké husy při tahu, budou mít v tom domě tolik housat, kolik se napočítá divokých husí.
- Když zakuká kukačka, mohou se zahodit boty. Ovšem ...
- Kukačka dříve nezakuká, dokud se nenažere zeleného ovsu.
- První bouřky se dostávají na křídlech jiriček.
- Omrznou-li kopřivy, omrznou i brambory.
- Panuje-li při výsevu jařin teplé a suché počasí, snadno potom obilí přijde o klasy.
- Hrom jasný osvobozuje od zahálky zimné.
- Nikdy neodhazuj šat, dokud není konec května.
- Je-li duben pěkný, bude květen ještě lepší.
- Kolik je v březnu mlh, tolik je v květnu mrazů.
- Když v březnu fouká a v dubnu leje, mají se květinami směje.
- Pozdní jaro je pravé požehnutí.
- Dokud nevypadají pašije, to znamená, že poletuje sníh, dotud zima ještě neskončila.
- Březnový vítr a dubnový déšť probudí májové květiny.
- Časné jarní bouřky ohlašují teplé a deštivé léto.
- Mokrá pole - samý plevel.
- Když zahučí první hrom, obalí se strom listem zeleným, květem červeným.
- Čím dříve z jara hřmí, tím se země stane úrodnější.
- Vlaštovka přináší jaro, ale kukačka konečně teplé dny.
- Když záhy trn (trnka obecná) rozkvétá, nastanou brzké žně.
- Vlhké jaro přivádí chladné léto, suché jaro předznamenává léto horké.
- Kam se první bouřka ponese, tam také všechny ostatní za ní se ponosou.
- Hezké počasí předpovídají velké teplotní rozdíly mezi nocí a dnem.

Kulturní akce

3.4.2022	Hodnocení vín	11.6.2022	Vrbecká dědina
9.4.2022	Výstava vín	23.7.2022	Noc pod hvězdami
30.4.2022	Slet čarodějnic	26.7.2022	Mše sv. Anny
8.5.2022	Den matek	30.7.2022	Čtyři týdny do hodů
14.5.2022	Z kopca do kopca	28. - 30.8.2022	Krojované hody
21.5.2022	Festival Vrstice	3.9.2022	Zarážení hory
27. - 29.5.2022	Sraz rodáků	4.9.2022	Dětské hodečky
29.5.2022	Den dětí		

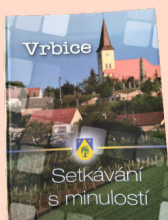

FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

Obec Vrbice dosud vydala nebo se spolupodílela na vydání některých zajímavých publikací. Tyto knihy lze zakoupit na Obecním úřadě Vrbice.

Vrbice Setkávání s minulostí

Kniha z roku 2014 je psána rukou Vrbečáků pro Vrbečáky.

Vrbice včera a dnes

...byla vydána u příležitosti srazu rodáků v roce 2022.

Kniha je unikátním srovnáním života na Vrbici na fotografiích z dob minulých s místy jak vypadají dnes.

Břeclavsko nejen z nebe

Vesnice břeclavského okresu na leteckých fotografiích.

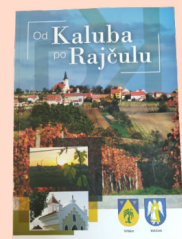
Čarovná Pálava a Lednicko-valtický areál

Jedinečný kout jižní Moravy na fotografiích.

(ne)Zapomenutí legionářů „brášků“

Bojovali v cizině za novou republiku, aby se vrátili domů. Jejich jména, tváře a osudy jsou zapomenuty. Pojdte si je s námi připomenout.

Od Kaluba po Rajčulu

... je výsledkem projektu, na kterém se podíleli fotografové z Vrbice a slovenské Veličné. Na fotografiích zachycuje krásy Vrbice a Veličné na Oravě.

Ač každý v jiném kroji, přátelství nás pojí

Projekt z roku 2014 vznikl na podporu zachování vrbečského a vrbovčanského kroje. Vydáno bylo i DVD s postupy a návody.

Periodický tisk samosprávného územního celku. Vydává obec Vrbice 3x ročně v počtu 500 kusů. Registrační číslo MK ČR E 11686. Neprošlo jazykovou úpravou.

Redakční rada: Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Mgr. Markéta Veverková, Mgr. Miluše Zálešáková, Tomáš Bílek, Ing. Bronislava Bílková